

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXI. ÉVFOLYAM

12. SZÁM

1986. DECEMBER

ÁRA: 2 FORINT

Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog új évet
kívánunk

A postásújítk VI. országos tanácskozása

Iványi István, az OTH elnökhelyettese, dr. Valter Ferenc elnökhelyettes, Sztás János, a fejlesztéspolitikai osztály vezetője és Gricserné Heszky Enikő főtitkár

Újítk, közreműködők, ügyintézők, szakvéleményezők, elbírálók, szakvezetők és szakszervezeti tisztségviselők ültek össze — a helyi és területi megbeszélések tapasztalatainak birtokában — országos tanácskozásra november 15-én szakszervezetünk székházában. Céljuk, illetve feladatuk az volt, hogy az újítómozgalom helyzetének, eredményeinek, a fejlődést segítő, illetve gátló körülményeknek az ismeretében határozzanak a követendő célokról, és felvázolják a hozzájuk vezető utat.

A posta beszámolóját dr. Valter Ferenc elnökhelyettes mondta el, szakszervezetünk álláspontját Gricserné Heszky Enikő főtitkár ismertette, a mozgalom országos helyzetéről és ezen belül a postások szerepéről Iványi István, az Országos Találmányi Hivatal elnökhelyettese adott áttekintést. A vitában tizenhármán szözlaltak fel.

Nélkülözhetetlen az újítás

Az iparilag fejlett országok a gazdaság és a társadalom jövő alapjait a műszaki fejlesztésben látják, ezért számos országban az állami politika középpontjába helyezték. VII. ötéves tervünk is fontos feladatként jelöli meg a műszaki haladás gyorsítását, a fejlődés élénkítését a gazdasági élet valamennyi területén. Előterbe került a nagy szellemi hányadot tartalmazó,

magas technikai színvonalú, ugyanakkor minél kisebb anyag- és energiaigényű új termékek, technológiák kifejlesztésének szükségessége. A kormányzati szervek nagy figyelmet fordítanak az újítók és a feltalálók tevékenységére. 1980 és 1985 között több alkalommal megtárgyalták a mozgalom helyzetét, és módosították az idevonatkozó jogi és közgazdasági szabályokat.

A találmányok főképpen a világpiacra is versenyképes termékek előállításában, az újítások pedig a helyi műszaki fejlesztésben töltöttek be fontos szerepet. Növeli az újító tevékenység jelentőségét, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben, amikor a fejlesztés erőforrásai megcsappantak, a haladásnak

jórészt beruházások nélküli szellemi törekvéseket képezi. Mindemellett nemcsak műszaki és gazdasági rendeltetése, hanem társadalmi és politikai jelentősége is van, lehetőséget adván a dolgozónak arra, hogy a termelési folyamatban ne csak végrehajtóként, hanem alkotóként, tulajdonosként is részt vegyen.

Az új szabályok hatásaként megnövekedett a szabadalmi bejelentések és bejegyzések száma, egyúttal pénzben kifejezett értékük is. Az újításoknál a mutatók különböző irányú változásokat mutatnak. Szerencsére számszerű csökkenésük ellenére gazdasági eredményességük növekedett. Az egy újításra eső eredmény elérte a 420 ezer forintot. Így érthető, hogy egyre több a találmányként szabadalmaztatásra is bejelentett újítás.

A számszerű csökkenésnek egyik magyarázata az, hogy az újítások mozgásterét szűkült a beruházások és a termelés ütemének csökkenése miatt, elsősorban a gyengébb konjunktúrájú ágazatokban, a veszteséges, alaphiányos vállalatoknál. A műszaki fejlődés gátjai tehát az újítómozgalomra is kedvezőtlenül hatnak.

Az újítómunka közgazdasági feltételeinek javítása végett a Tudománypolitikai Bizottság 30 024/1985. számú határozatával elfogadta az OTH által a vállalati újítási tevékenység korszerűsítésére összeállított csomagtervet. Fontos változás például, hogy 1987. január 1-jétől a közreműködői díjakat költ-

ségforrásból kell elszámolni. Jövő évi programként az OTH és a SZOT korszerűsíteni fogja a vállalati újítási munka irányításával kapcsolatos irányelveket. Az OTH ezenkívül tanulmányozza egy központi újítási adatbank létrehozásának feltételeit. Ez tájékoztatná az érdeklődőket a különböző gazdálkodó szervezeteknél újításokkal megoldani kívánt feladatokról, valamint az átadásra felkínált újításokról.

A posta eredményei

Összehasonlítva az utóbbi két ötéves tervidőszak eredményeit, a postán folyó újítómozgalom minőségi mutatói javultak elismerésre méltó módon. A hasznosított újítások számának 16 százalékos növekedésével együtt a gazdasági eredmény 223 százalékkal javult. Számokban kifejezve: az V. ötéves terv 99 milliós eredménye a VI. tervszakaszban több mint 320 millió forintra növekedett.

A fejlődés a klasszikus postánál volt a legszembetűnőbb. Megszűnt már az a szemlélet, amely a postaforgalmi újítások elkerülhetetlen, merev gátjának tekintette a szabályzatokat. Az újításnak nem kell ugyanis a szabályzatok megváltoztatására irányulnia, anélkül is javíthatja az ügyfélszolgálatot, a munka szervezetségét. Nagyobb jelentőségű javaslat esetében azonban megfontolandó a szabályzatok célszerű módosítása.

Számos ötletes munkaeszközzel könnyítették és gyorsították a munkát, eredményesebb módszerekkel korszerűsítették a küldemények feldolgozását, segítették az ügyfelek tájékoztatását az újítók eddig is, és bizonyára nem merültek ki sem a lehetőségek, sem az előre mutató gondolatok.

Dr. Valter Ferenc: Az újításnak nem lehet akadálya a szabályzat

A távolszakszakterületén is jó néhány újítással javították a szolgáltatásokat. A különböző hálózatok és berendezések természetesen jóval több lehetőséget kínálnak a műszakilag képzett s leleményes dolgozóknak új módszerek, eszközök, anyagok és alkatrészek kitalálására, megszerkesztésére.

Sok újítás segítette az anyagellátási, szállítási, munka- és egészségvédelmi feladatok megoldását. Emellett az utóbbi öt évben több fejlesztési feladatot újítás révén oldottak meg. Ezek közül néhány szolgálati szabadsághoz is utalmat kapott. Mindez igazolja azt az álláspontot — amely egyúttal a tanácskozás jelmondata —, hogy a posta legnagyobb erőforrásának az alkotó embert tekintik.

Az eredmények kedvező alakulását nagymértékben előmozdította az 1983-ban kiadott újítási Szabályzat. Főképpen a műszaki értelmiség újítási kedvét fokozta az újítás fogalmának tisztázása, nevezetesen az az újszerű előírás, amely törli az összeférhetetlenséget a munkaköri kötelezettségnél, s azt csak díjszokkmentő tényezőként veszi figyelembe.

Mellőzik az új rendelkezések a beruházási újítások külön szabályozását, egyszerűsítve ezáltal az ügyintézkést.

Lehetővé teszi az új jogszabály, hogy a jelentős népgazdasági eredménnyel (energiamegtakarítással, környezet- és vagyónvédelemmel) járó újításokért az illetékes tárca vagy országos hatáskörű szerv megjutalmazza az újítót. A posta központjához, sajnos, erre még senkit sem terjesztettek fel, viszont a postai belső szabályozás értelmében az újítások hasznosításában és elterjesztésében kiemelkedő eredményeket elérőket Kiváló Munkáért kitüntetésben vagy Elnöki Elismerésben részesítik.

Az újítók szemüvegén át

Az új jogszabály lehetővé tette az újítások elbírálásának decentralizálását. E hatáskör leadása rövidítette az ügyintézkést, és ésszerű munkamegosztást eredményezett.

Amikor öröndetesnek tartjuk mindazokat az elismeréseket, amelyekben a posta újítómozgalma részesül, és amelyek a statisztikai adatok is alátámasztanak, azt is meg kell állapítanunk, hogy lehetőségeinket nem használjuk ki kellőképpen. Mire alapozzuk ezt a kijelentésünket?

Szakszervezetünk a nyár folyamán 500 kérdőív közrebecsátásával reprezentatív felmérést készített az újítás legfontosabb kérdéseiről újítók, szakvéleményezők, elbírálók, ügyintézők és társadalmi aktívák, vagyis mindazok körében, akik kapcsolatban állnak a mozgalommal. A 331 válaszból 186 nyilatkozott úgy, hogy ismeri a Posta Újítási Szabályzatát, s közülük 171-en jónak, illetve megfelelőnek is tartják. A szabályozással összefüggő kérdésekre adott válaszok viszont nem megfelelő alkalmazásról, illetve a szabályok nem kellő mélységű ismeretéről tanúskodnak.

Gricserné Heszky Enikő: Fokozni kell a mozgalom propagandáját

Van tehát egy korszerű, az újítók érdekeit szem előtt tartó szabályzatunk — amely az érdekeltek bevonásával, demokratikus körülmények között készült —, amelyet azonban nem alkalmaznak helyesen, és a hozzá kapcsolódó szakszervezeti érdekvédelem sem mindig megfelelő.

(Folytatás a 2. oldalon.)

A postásújítk VI. országos tanácskozása alkalmából Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetést kapott Schutzbach István (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság) és Kiss József (Soproni Postaigazgatóság tszb).

Szakszervezeti Munkáért Oklevelet kapott Horváth Árpád (Soproni Postaigazgatóság), Kovács Gáborné (Magyar Posta Központja), Visy Gábor (Magyar Posta Központja), Kozák Géza (Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság) és Sidlik István (Debreceni Postaigazgatóság tszb).

OTH Serleget kapott a Miskolci Postaigazgatóság, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság és a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság.

Elnöki elismerésben 12-en részesültek, Elnöki Díszretet 2-en kaptak, a Kiváló Munkáért kitüntetést 4-en, a Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatát 8-an, ezüst fokozatát 18-an, bronz fokozatát pedig 30-an vették át.

Ezen kívül hat újítást jutalmaztak nívódíjjal.

Évenkénti feladat a vezetők véleményezése

A szakszervezeti testületek kétféle vezetői véleményezésben vesznek részt. Egyrészt a hatáskörükbe tartozó gazdasági vezetők minősítéséről előzetes véleményt alkotnak, másrészt évenkénti munkájuk alapján értékelik elmúlt évi tevékenységüket. Most az utóbbival kívánunk foglalkozni.

A szakszervezeti mozgalom immár 10 éve véleményezi a gazdasági vezetők éves tevékenységét. A szakszervezeti véleményezés kialakításának az volt a célja, hogy befolyásolja és segítse a vezetők és a vezetettek közötti viszonyt. Ez a demokratikus módszer nem más, mint a közösségi gondolkodás és cselekvés hordozója. Így a vezetői munka fejlődésének elengedhetetlen eleme, ugyanakkor egy-egy közösség kontrollja is. E jogosítvány helyes alkalmazása, gyakorlása a jó együttműködést hivatott szolgálni.

Az eltelt időszak a tevékenység bővülését is hozta, a véleményezés szintje folyamatosan egyre megalapozottabbá vált. A kezdeti nehézségeken túljutva, jelenleg már az igazgatóktól a csoportvezetőkhig bezárólag sor kerül a szakszervezeti tisztségviselők véleményezési munkájára. Nem könnyű ez a feladat. Az eltelt évek tapasztalatszerzésre feltétlenül jók voltak, a mozgalom ilyen jellegű tevékenysége azonban még nem érte el az elvárható szintet. Ezért az eddigi kedvező tapasztalatokra alapozva kell megteremteni a továbbfejlesztési lehetőséget.

A postán az elkövetkező hetekben ismét sor kerül a gazdasági vezetők éves tevékenységének a megítélésére, a vélemények kialakítására. Ezt a folyamatot szakszervezetünk működési szabályzata, valamint a posta elnökének és a szakszervezet elnökségének a munkahelyi demokráciáról szóló együttes határozata szabályozza.

A tagság véleménye alapján készült értékelést a szakszervezeti bizalminak írásban kell elkészítenie, amit a titkár szóban terjeszt a bizalmitestület vagy az összevont taggyűlés elé. Ugyanezt kell tenniük a bizalmiaknak és a bizalmicsoporthoz tartozó vezetőknek.

Általános tennivalók

Az eddigi kedvező tapasztalatokat felhasználva a felsőszintű vezetők éves véleményezésének gyakorlatát általánossá kell tenni a közép- és alsószintű vezetőkre is, számolva azzal, hogy a dolgozók véleménye a közvetlen vezetők munkájának megítélésében érvényesülhet a legjobban. Ez alapján kell véleményt alkotniuk a területi és az alapszervi bizalmitestületeknek, az összevont taggyűléseknek és a bizalmicsoporthoz tartozó gazdasági vezetőknek, az igazgatótól a csoportvezetőig.

Az éves tevékenységen alapuló szakszervezeti véleményezés túlnyomórészt a múltat orientált és az elért teljesítményt értékeli. Egyrészt az a célja, hogy segítséget adjon a jövőbeni feladatok meghatározásához, másrészt, hogy kézzelfoghatóvá tegye a vezetők függését a kollektívától, és ismertté a róluk alkotott dolgozói véleményt.

A vélemény alapját a vezetők elmúlt évi munkájáról, magatartásáról szervezett tapasztalatok képezik. A vezetői tényleges munkája, magatartása, vezetési demokratizmusa alapján

kell megítélni. Ebből adódóan a célokat és teljesítményeket, valamint a magatartásjegyeket együttesen kell értékelni.

Mit tartalmazzanak a véleményezések?

■ A gazdasági eredmények tükrében folytatott tevékenységet.

Ennek az a lényege, hogy a gazdasági vezető tevékenységét az előre meghatározott célok teljesítésében elért eredmények alapján értékeljük. Ez megköveteli — a tervezés időszakában — a postai és a postaszervi célok meghatározását, amelyek ösztönöznek a nagyobb teljesítményre, a jobb, eredményesebb munkára, valamint a gazdasági vezetők feladat-és hatáskörének pontos megjelölésére.

A terv- és a tényszámok adatainak összevetése mellett figyelembe kell venni a minőség, a szolgáltatás színvonalának alakulását, a munkaszervezés eredményességét, a munkafegyelm helyzetét, mindezeknek az emberre gyakorolt hatását is, mivel a kitűzött célokat csak a dolgozók segítségével lehet elérni.

Mindezek ismeretében kell elvégezni a teljesítmény és az eredmény évenkénti értékelését.

A gazdasági eredmények ismeretében az értékelés ezen része igen tényszerűen és tárgyilagosan végezhető el.

■ Milyen a vezetővel, a munkatársakkal való együttműködése, munkastílusa, munkamódszere, vezetési demokratizmusa?

A legjobb gazdasági eredmények is csak akkor jelentenek igazán sikert a postára, illetve a postaszervre nézve, ha egyidejűleg a vezetőnek a környezetében tanúsított magatartása is elfogadható. A tevékenység ilyen jellegű értékelésében már jóval nagyobb a szubjektív megítélés lehetősége. Ezért a szakszervezeti tisztségviselőknél, testületeknél a véleménykialakítást körültekintően és megalapozottan kell előkészíteni és minden lényeges elemre kitérni.

A teljesség igénye nélkül felsorolunk néhányat:

○ megteremti-e azokat a szervezeti, tárgyi és anyagi feltételeket, amelyek elősegítik a jó munkahelyi légkör kialakítását és kedvezően hatnak a dolgozókra és a munkára,

○ mit tesz a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításáért,

○ hogyan fogadják, illetve értékelik fellépését, intézkedéseit a felsőbb szerveknél, a postaszervben belül, az ügyfelek körében és a hatóságoknál,

○ hogyan segíti és fejleszti a munkahelyi demokratikus fórumok működését, milyen a kapcsolata a szakszervezeti testületekkel, fórumokkal,

○ a döntések előkészítésénél figyelembe veszi-e a dolgozók javaslatait, s a döntéseknek dolgozókra gyakorolt hatását hogyan hasznosítja.

A javaslat és a testületi ülésen elhangzottak alapján kell összegezni az éves tevékenységet, amelyben szerepeljen az alábbi három kategória egyike:

- pozitívnak értékeli;
- pozitívnak értékeli, de megjegyzéseket tesznek;
- javasolják vizsgálat indítását.

A véleményezés csak akkor érheti el célját, ha a jellemzője a jó szándék, a segítő bírálat, az elmúlt évi tevékenységének valóban korrek és tárgyilagos értékelése.

Moravetz Márta

A postásújítkó VI. országos tanácskozása

(Folytatás az 1. oldalról.)

A felmérés során tehát a mozgalommal kapcsolatos propaganda ugyancsak kemény bírálatot kapott. A jövőben tehát kiemelten fontos feladat az újítási szabályzat széles körű megismertetése, segítve ezzel is az alkalmazás színvonalának emelését. Ebben a munkában a szakszervezeti szerveknek is jelentős elmaradást kell pótolniuk.

A hatásosabb propaganda mellett jobban kell élni a mozgalom irányításának egyéb lehetőségeivel is. Meg kell említeni egy fájó pontot, a feladat-tervek csekély megoldási arányát. Kérdéses, hogy célszerűen határozzák-e meg a feladattervi pontokat. A legtöbb helyen azután megrekednek a kiírásnál. Az ismertetés, a mozgósítás, továbbá az ösztönzés már meglehetősen bizonytalan.

Ugyancsak az irányítás körébe tartozik a munkahelyi demokrácia fórumainak, elsősorban az újítási tanácskozásoknak a mozgalomban betöltött szerepe. Az országos fórumok és a hozzájuk igazodó tanácskozások általában kedvező tapasztalatokkal szolgálnak. Az újítók megbeszéléseinek rendszerességét és a többi fórumot mint az újítómozgalomra kedvezően ható tényezőket illetően — ugyanakkor az említett felmérésre hivatkozva — már komoly gondok mutatkoznak.

A szakszervezet sokrétű feladatát lát el az újítómozgalomban. Hiába, nagyrészt a mi hibánk, hogy ez irányú munkánkat még az újítók sem ismerik kellőképpen. Feladatainknak igen fontos része az érdekvédelem. Ebben nagy segítséget nyújtanak a szakszervezeti újítási bizottságok. A némelyik bizottság által kifejtett megelőző érdekvédelem tapasztalatainak kicserélésére két esetben is

szervezetünk szűb-elnökök és újítási előadók részére közös tanfolyamot, amelyeknek kedvező hatása a munkában meg is mutatkozott. A tavaly őszi választások folyamán sikerült jól képzett szakembereket bevonni ezekben a bizottságokba, ennélfogva az újításokkal kapcsolatos szakszervezeti munka javulását várjuk.

Az újításokkal kapcsolatos eszmecsere elmaradhatatlan része az erkölcsi és az anyagi elismerés kérdése. Ebben is kedvező és kedvezőtlen tapasztalatokról adhatunk számot. Nem tekinthetjük kielégítőnek a kalkulált díjak 3 százalékos átlagos kulcsát, amikor a szabályzat 8 százalékos kiindulási díjkulcsot ír elő. A kérdőíves felmérés válaszai szerint sem állnak arányban a díjak a befektetett szellemi és fizikai munkával.

Az erkölcsi elismerés sem mindig megfelelő. Például a népszerűsítés kiváló eszköze lehetne, ha az újítási tanúsítványt a munkahelyi demokrácia fórumain adnák át, nem pedig postázva. Eléggye gyakran megtörténik az is, hogy a Kiváló Újító kitüntetését késsé kapja meg az újító. Helyes irányba halad viszont a szakvéleményezők ösztönzése és a kollektív versenyformáknál az újítási tevékenység értékelése.

Ahhoz, hogy a postai újítómozgalom tiszteletre méltó minőségét megőrizhessük és a VII. ötéves terv jelentősen megnövekedett feladatainak szolgálatába állíthassunk, javítani kell az irányítottságot, gyorsítani kell a hasznosulási folyamatot és az eredményekkel arányossá kell tenni az anyagi és az erkölcsi elismerést. Ez ösztönözhetné tenni akarásra, teremtő gondolkodásra a dolgozókat. Hogy ez megvalósulhasson, rengeteg aprómunkára és kitartó lelkesedésre van szükség.

Benda István

Az újításban folyamatos megújulás kell Beszélgetés két kitüntetettel

Beszélgetésünk Kiss József saját munkájának hatékonyabbá tételéről, a lehetőségek jobb kihasználásáról azt mondta:

— Nagyon bízom a tanácskozás sikerében. Remélem, hogy továbbfejlődik az agitációs és propagandamunka, több lesz a nő és a fiatal az újítómozgalomban, decentralizálódik az elbírálási jogkör, és folyamatos megújulás fogja jellemezni a postai újítómozgalmat a VII. ötéves terv idején.

A soproniak (újítók és társadalmi munkások) az elmúlt években igen sokat tettek ennek sikeréért. Jelentkeztek — az első között — számítástechnikai újításokkal, régóta híresek a gépjárművekhez kapcsolódó újításokról, és innen indult sikeres útjára a konténerpostahivatal is.

Kiss József szerint ez a munka még minden területen fokozható. Úgy érzi, hogy neki a szakszervezet képviselőjeként egyre több feladata, nagyobb felelőssége van ebben a tevékenységben. A VII. ötéves terv időszak megnövekedett igényeinek másféleképpen lehetetlen megfelelni. Ahogy Kiss József lelkesedését, egyszerűségét látjuk, bizonyosak lehetünk abban, hogy ő mindent megtesz ezért.

*

Gazdag ember-e Schutzbach István, a HTI újítója, akinek elfogadott újításai lassan elerik a kétszázát? Megéri-e állandóan az újat, a jobbat, a hatékonyat keresni?

Roska Tibor 1946–1986

Mély megrendüléssel búcsúzzunk Roska Tibortól, a Postások Szakszervezete pénzügyi és gazdasági osztályának előadójától, aki 40. évében tragikus hirtelenséggel távozott közülünk.

1969-ben kezdte postai szolgálatát a Posta Szociális Hivatalban. Itt kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba; üdülési felelős, majd tt-bizottsági tag volt.

Politikailag és szakmailag folyamatosan képezte magát. 1971-től a Postások Szakszervezetének üdülési, majd 1973-tól haláláig pénzügyi előadója volt. 1980-tól bizalmihelyettes.

Nagy munkabírásu, mindig jókedvű ember volt. Munkatársainak, környezetének bizalmát élvezte. Sokan ismerték, szerették, becsülték.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

KITÜNTETÉSEK

A magyar sajtó napja alkalmából a Népszava napilap terjesztésében kiemelkedő munkát végzők részére a Postások Szakszervezetének Elnöksége az alábbi kitüntetéseket adományozta:

Szakszervezeti Munkáért arany

fokozatú kitüntetést kapott Szerencsi Róbert (Budapesti Postaigazgatóság),

Szakszervezeti Munkáért Oklevél

kitüntetésben részesült Gyarmathy György (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Korb József (Pécsi Postaigazgatóság) és Molnár Gusztávné (Miskolci Postaigazgatóság).

Megjelent Az alapszervezeti számvizsgáló bizottságok feladatai című kézikönyv ötödik, javított kiadásának a Népszava gondozásában.

A kiadvány az eredményes, szakszerű számvizsgáló bizottsági ellenőrző tevékenység nélkülözhetetlen segédeszköze.

Központi számvizsgáló bizottság

Schutzbach István idejét az egy helyen töltött 40 éves munkaviszonya, a sok-sok újítás elfogadási procedúrája szemmel láthatóan nem kezdte ki. Boldog, kiegyensúlyozott emberrel találkoztam az újítók tanácskozásának szünetében. Néhány perce vette át a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatát.

— Hat gyermekem van, az alapfizetésem nyolcezer forint. Nem hiszem, hogy gazdag ember volnék, viszont az újítói munkám hozzásegített ahhoz, hogy a családot tisztességgel felneveljem.

Schutzbach István 1947-ben kezdett dolgozni a Helyközi Távfeszülő Igazgatóságon. Az első perctől átviteltechnikával foglalkozott. Ennek fejlődése, az egyre modernebb technológiák alkalmazása folyamatos fejlődést, önképzést igényelt az itt dolgozóktól. A berendezéstípusok változása arra ösztönözte Schutzbach Istvánt is, hogy mindig a legjobb megoldáso-

kat, a legtekélyesebben működő berendezéseket keresse. Ezeknek az új berendezéseknek egy részét a soproni postás konferencián rendezett kiállításon be is mutatták. Egy-egy általa és újítótársai által megalkotott berendezésnél ma már felvetődik a külföldi hasznosítás gondolata is. Schutzbach István 20 éve a szakszervezeti munkával is szorosabb kapcsolatban van. Volt bizalmi, elnök, tsz-tag, hét éve pedig alapszervi szakszervezeti titkár.

Sikeres újításairól azt vallja, hogy a jó közösség tette lehetővé ezek megvalósulását. Arra a kérdésre, hogy mint újító, hogyan látja a távfeszülő fejlesztésének nagyobb lehetőségeit, azt mondja:

— Nálunk is igen nagy volt az elmúlt években a fluktuáció. Nem is olyan régen üzemünk még 150 emberből állt, ma már csak százan dolgozunk itt. A kilépők között voltak remek szakemberek is, bizony velük könnyebb lenne a VII. ötéves tervi feladatok megoldása. De bízom benne, hogy a posta szakembergárdája és benne az újítók felkészültsége meghozza a sikert. Schutzbach István kiváló újító. Bronz és ezüst jelvénye már van, és 1987-ben meglesz az arany is.

— Van-e valami újdonság a tarsolyában? — kérdezem búcsúzóul.

— Aki egyszer belekóstolt az újítás örömeibe, az már soha nem tudja abbahagyni. Valamin mindig töprengök — mondja talányosan.

Z. O.

Elnökségi ülés Debrecenben

Nem tekinthető rendkívüli esetnek ma már, ha szakszervezetünk elnöksége egy-egy témát a helyszínen, azaz egy-egy területi igazgatóságnál tárgyal meg. Az ilyen, úgynevezett „kihelyezett” ülések lehetőséget adnak arra is, hogy az elnökség közvetlen információt szerezzen a terület dolgozóinak élet- és munkakörülményeiről, valamint megismerkedjenek a város vezetőséivel.

Így volt ez november 27 és 28-án is, amikor elnökségünk a Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának és gazdasági vezetésének vendéglátását élvezve, ülését az igazgatóságnál tartotta meg.

Az ülésen részt vett Doros Béla, a Magyar Posta általános elnökhelyettese, Magyar József, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság titkára, Zsuroch Sándorné, a Szakszervezetek Hajdú-Bihar megyei tanácsának titkára, dr. Szilágyi Gábor, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője, valamint Harangozó István, a területi szakszervezeti bizottság titkára.

Első napirendként a testület megvitatta: „A postán dolgozó értelmiség helyzetének továbbfejlesztésére hozott 1/1983. számú kv határozat végrehajtásának eddigi tapasztalatai”-t.

A visszatekintő értékelést széles körű előkészítés előzte meg, amit a kv mellett működő értelmiségi bizottság végzett. Összehívták postaszerveként azokat az értelmiségi fiatalokat, akiknek a véleményét az 1982. évi felméréskor kikérték. A velük történet beszélgetés arra irányult, hogy a határozatot követően mennyiben változtak élet- és munkakörülményeik. Ugyanis az eltelt három évben jelentős hangsúlyeltolódás következett be e réteg megítélésében a népgazdaság egészében,

ugyanakkor lényeges változások voltak a posta belső életében is.

A vitában az elnökség szinte valamennyi tagja felszólalt, saját területe értelmiségének helyzetét értékelve, illetve az eltelt időszak változásait bemutattva. Ugyanakkor felvetődött az a kérdés is, hogy ma kit tekinthetünk a postán értelmiséginek. Miután az értelmiség nemcsak végzettséget, hanem életformát is jelent, és kérdés, hogy mennyiben kíván, illetve a körülmények miatt tud e réteg ezen igényeknek megfelelni.

Összegezve az elnökség úgy ítélte meg, hogy a vizsgált időszakban a postán szemléletben, gondolkodásban jelentős változások kezdődtek meg. Ezek elengedhetetlenül szükségessé ahhoz, hogy a korszerű eszközökkel dolgozó, megújuló készséget tanúsító, a VII. ötéves terv céljait megvalósító posta létrejöhessen. Ebben pedig meghatározó szerep hárul a postás értelmiségre is.

Mindehhez szükséges azonban, hogy

- valamennyi tszb és szb tekintse át a központi vezetőség határozata alapján az értelmiség helyzetét, különös tekintettel a beosztott értelmiségre,
- a tszb-k, szb-k adjanak fórumot a területükön dolgozó értelmiségnek,
- nagyobb figyelmet fordítsanak a pályakezdő értelmiség munkahelyi beilleszkedésére,
- a szakszervezeti szervek támogassák a szakmai vezetőket az igény- és követelményszint emelésében, s segítsék a — közösség által is elismert — kiemelkedő szellemi munka differenciált elismerését,
- az értelmiség a jövőben nagyobb szerepet kapjon a tudásközvetítő tevékenységben, a

művelődési közösségek formáinak megteremtésében.

Második napirendként tárgyalta az elnökség „A szakszervezeti testületek munkavédelmi, társadalombiztosítási és egészségügyi feladatai” című 50/1984. számú elnökségi határozat végrehajtásának tapasztalatait a Debreceni Postaigazgatóság területén.

A beszámoló az elnökség jónak ítélte, és úgy összegezte, hogy ez az a terület, ahol a legtöbbet lehet az emberen segíteni, persze csak akkor, ha megfelelő a figyelem iránta. A Debreceni Postaigazgatóság eredményei ezen a téren jók, azzal együtt, hogy sok még a tartálék, amelyek feltárását, alkalmazását szorgalmazni kell.

Másnap az elnökség megtekintette az épülő szállítási üzemet, az üzem vezetőjének kalauzolásával. Új, korszerű létesítménnyel fog gyarapodni 1987-ben a Debreceni Postaigazgatóság, illetve a Magyar Posta. Az új létesítmény korszerű berendezésekkel, — melynek szinte valamennyi egységét sikerült szocialista partnerektől beszerezni — helyiségekkel felszerelt üzem lesz, amely a tervek szerint hosszú időre megoldja a gépkocsik karbantartását, valamint az itt dolgozó emberek jó elhelyezését.

Ezt követően az elnökség a város nevezetességeivel ismerkedett. Többek között megtekintette az új gyógyfürdő-szállodát, amely építészeti és szolgáltatásait tekintve a város egyik nevezetessége, büszkesége. Ennek közelében épül az a postás üdülő, amelynek ünnepélyes alapkövetélete volt az elnökség utolsó debreceni programja. (Erről lapunk 7. oldalán külön cikkben számolunk be. A szerk.)

Barabás Györgyi

Ma még építési terület, de 1987-re már elkészül a Debreceni Postaigazgatóság szállítási üzeme

Interszputnyik tanácsülés Budapestén

A közelmúltban Budapestén tartották meg az Interszputnyik Nemzetközi Űrtávközlési Szervezet XV. tanácsulását. Az ülésszak munkájában 12 tagország — Afganisztán, Bulgária, Csehszlovákia, Kuba, Laosz, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, Német Demokratikus Köztársaság, Románia, Szovjetunió és Vietnam — kormányainak képviselői vettek részt. Ezen kívül megfigyelőként 5 ország és 4 nemzetközi szervezet képviseltette magát, amelyekkel az Interszputnyik együttműködik az űrtávközlési és információtávközlési területén.

A tanács áttekintette az 1985. szeptembertől 1986. októberig eltelt időszak alatt végzett mun-

kát. Megelégedéssel állapították meg, hogy az erre az időszakra kijelölt főbb feladatokat a szervezet teljesítette.

Az ülésszak szakszervezetnek jelenleg 14 tagországa van, a rendszerben két geostacionáris pályára állított műhold üzemel, és az Európában, Ázsiában, Afrikában, és Amerikában elhelyezett földi állomásokon keresztül folyik a tévé és a rádióműsor cseréje, a távbeszélő- és táviróösszeköttetés, valamint egyéb adatátvitel megvalósítása. Az Interszputnyik rendszer csatornáit a világ különböző országaiiban számos fontos politikai, kulturális és sportesemény közvetítésénél vették igénybe. A rendszer továbbfejlesztése

és tökéletesítése céljából folyik a földi állomások korszerűsítése és újabb korszerű berendezések üzembe helyezése, amelyek fokozott mértékben biztosítják az egyes országok nemzetközi információcseréjé iránt jelentkező egyre növekvő igényeinek kielégítését. A jelen ülésszakra az Interszputnyik rendszer fejlesztési programját az elkövetkező évekre.

Az ülésszak résztvevői megállapították, hogy az űrtávközlési együttműködés fejlesztése nagy jelentőségű a világűr békés, célús meghódításában és hasznosításában, valamint elősegíti a népek közötti megértést, a kapcsolatok javulását. V. T.

Jelentkezik a jogsegély

A lakásról közérthetően

Lapunk novemberi számában a lakás-használatbavételi díjjal foglalkoztunk utoljára, viszont nem adtunk választ arra a kérdésre, hogy mikor nem kell lakás-használatbavételi díjat fizetni.

Miután korábban utaltunk arra, hogy nem mindegy, hogy összegét tekintve, ha fizetni kell, akkor mennyit a hatóság, ugyanígy nem mindegy, hogy mennyit kap a bérlő visza lakásáért, ha a helyzet és körülményei úgy adódnak. Először azzal foglalkozunk, mikor mentesül a leendő bérlő fizetési kötelezettsége alól.

Amennyiben a bérlő saját erőből létesíti bér lakását (például toldalékképzés vagy emelétráépítés stb. esetén), hiszen ilyen esetben nem kevés ráfordítással oldja meg lakás gondját, tehát indokolt, hogy ne terhelje kétszeres kiadás.

Ha a lakásügyi hatóság a tanácsai bér lakás építési munkák előzetes elvégzésének kikötésével utalja ki, és az építési költségek összege meghaladja a lakás-használatbavételi díj mértékét, már nem lehet szó fizetési kötelezettségről.

Abban az esetben is hasonló a helyzet, ha valakinek az ingatlanát kisajátítják, és cserelakásként a lakásügyi hatóság tanácsai bér lakást utal ki. Továbbá, ha tanácsai bér lakást határozott időre vagy valamely feltétellel bekövetkezéséig utalja ki a hatóság, illetőleg a kiutalásra lakáscsere-szerződés alapján

kerül sor. Végezetül, ha a lakásügyi hatóság a tanácsai bér lakást olyan személy részére utalja ki, aki egyébként más tulajdonában álló lakásban bérlőként lakik. A tulajdonos pedig — mint a tanácsai bér lakás bérelője — cserealaként lakását felajánlja, azért, hogy saját tulajdonú lakásába beköltözhesen.

Az ilyen szerződések tanácsai jóváhagyása esetén tehát fizetési kötelezettség szintén nem áll fenn.

Mielőtt rátérnénk azokra az esetekre, hogy mikor és hány-szorosát kell a lakás-használatbavételi díjnak fizetni a lakás igénybevétele esetén, illetve kiutalása során, táblázat segítségével utalunk arra az alapösszegre, amelynek a többszöröséről is szó lehet, figyelemmel arra, hogy hol fekszik, milyen komfortfokozatú és alapterületű a lakás.

Előrebocsátjuk, hogy a lakás-használatbavételi díj előírt összegének befizetése is előfeltétele annak, hogy a lakásügyi hatóság, illetőleg az illetékes házkezelőség a lakásbérleti szerződést megkösse. Elmulasztásának következménye — néhány kivételtől eltekintve — a kiutaló határozat visszavonása.

A lakás-használatbavételi díj mértéke a lakás szobaszáma, komfortfokozata és településcsoportja szerint 1981. július 1-jétől a következő (ezer forintban):

A lakás komfortfokozata és szobaszáma	településcsoportok		
	főváros és megyei városok	városok és kiemelt települések	községek
összskomfortos:			
1 szobás	36	30	24
2 szobás	56	48	40
3 szobás	76	66	56
komfortos:			
1 szobás	28	24	20
2 szobás	44	38	32
3 szobás	60	52	44
félkomfortos:			
1 szobás	14	14	10
2 szobás	22	19	16
3 szobás	30	26	22
komfort nélküli			
1 szobás	11	9	7
2 szobás	16	14	12
3 szobás	21	19	17

Háromnál több szobás lakás esetében a lakás-használatbavételi díjat a negyedik és a további szobák után — lakószobánként — a következő összegekkel kell növelni:

összskomfortos:	20	18	16
komfortos:	16	14	12
félkomfortos:	8	7	6
komfort nélküli:	5	5	5

A lakás-használatbavételi díj összegét, a szociálpolitikai kedvezményt, a készpénzben fizetendő összeget a lakásügyi hatóság a kiutaló határozatban állapítja meg. A kiutaló határozatban előírt összeget a bérlő a lakásbérleti szerződés megkötése előtt köteles — bérbeadó útján — a tanács részére kifizetni. Részletfizetés engedélyezése esetén az összegszerű és komfortos lakás használatakor vételi díjának legalább a 20 százalékat egy összegben kell megfizetni. A részletfizetés időtartama legfeljebb 10 év lehet.

Általában a lakásokra megállapított díj egyszeres összegét kell fizetni. Kétszeres összeg kifizetése ellenében köthet bérleti szerződést az, aki jövedelmi, vagyoni és szociális helyzete folytán tanácsai lakásra nem lenne jogosult, s így folytatja a bérle-

ti jogviszonyt, hogy a korábbi bérlővel legalább egy éve, de öt évnél rövidebb ideig lakott együtt állandó jelleggel.

Kétszeres lakás-használatbavételi díjat kell fizetnie annak is, aki jövedelmi, vagyoni és szociális helyzete folytán jogosult tanácsai bér lakásra, és mint lakásbérleti jogcím nélküli lakik a lakásban, (például: családtag, de nem gyermek vagy unoka) és kiutalják részére a lakást.

Háromszoros viszont a díj ugyanebben az esetben azzal a különbséggel, hogy a leendő bérlő nem jogosult tanácsai bér lakásra, vagyoni helyzeténél fogva. Aki a bérlővel egyáltalán nem lakott együtt vagy egy évnél rövidebb ideig lakott állandó jelleggel, szintén háromszoros díjat fizet, de itt is feltétel, hogy vagyoni helyzete ne jusson fel egyébként tanácsai bér lakásra.

Amennyiben a bérlő előző bér lakását beköltözhető állapotban a lakásügyi hatóság rendelkezésére bocsátja vagy lakását lebontják, illetve társbérlet felosztása végett megszűnik bérleti jogviszonya, végezetül, ha megsemmisült volt bérleménye, a lakásügyi hatóságnak az új bér lakás kiutalása esetén a fizetendő használatbavételi díj-

ba be kell számítani az előző lakásra megállapított díjat.

Ha fél vagy egy szobával kisebb szobaszámú bér lakást kér a bérlő, az általa átadott korábbi bérleményére megállapított díj összegének a kétszeresét kell a tanácsnak részére kifizetni. Például: Budapestén kétszobás összkomfortos lakás használatbavételi díja 56 ezer forint, ennek kétszerese összeg 112 ezer forint. Az egyszobás lakás használatbavételi díja 36 ezer forint, így a bérlő a különbözet-re, vagyis 76 ezer forintba tartó igényt. Másfél szobával kisebb lakásba költözéskor a felajánlott lakásra megállapított díj háromszorosát kell téríteni a bérlő részére.

A lakás-használatbavételi díj mértéke 20 százalékkal csökkenthető, ha a lakás alagsorban van, felvonó nélküli épület negyedik vagy ennél magasabb emeletén van, továbbá, ha valamennyi szobája — földszinti, illetve első emeleti lakás esetében — udvari. 20 százalékos a csökkenés akkor is, ha a lakás a komfortfokozatra vonatkozó feltételeknek megfelel, de konyha helyett főzőszekrény vagy fürdőszoba helyett zuhanyzó (mosdó) fürke van.

A használatbavételi díj mértéke 50 százalékkal csökkenthető, ha a lakás műszaki állapota különösen kedvezőtlen (például aládúcolt, nedves, egészségtelen stb.). Amennyiben az előzőekben felsorolt feltételek együttesen fennállnak, a díj mértéke legfeljebb 50 százalékkal csökkenthető.

Amennyiben a bérlő a tanácsai bér lakás bérleti jogáról a lakásügyi hatóság javára lemond, és cserébe nem kér állami lakást (például mert rokoniával összeköltözik vagy társasház-építkezéshez kapcsolódik), térítésként a lakás-használatbavételi díj háromszoros összegére tarthat igényt. Ezeknek a rendelkezéseknek a célja a lakásforgalom elősegítése, mégpedig úgy, hogy anyagilag érdekeltté teszik az állami intézkedésekkel a bérlőket.

A lakás-használatbavételi díj összegéből a bérlőt az általa elartott és vele közös háztartásban élő gyermekei és családtagjai után szociálpolitikai kedvezmény illet meg. Ennek mértéke egy gyermek esetén a használatbavételi díj 20 százaléka. Minden további gyermek után 25 százalékos, más családtagok után személyenként 10 százalékos. A kedvezmény mértéke azonban a 80 százalékot nem haladhatja meg.

Fiatalkorúak részére — kérelmükre — a szociálpolitikai kedvezményt két gyermekig meg kell előlegezni. Ennek időtartama egy gyermek után három év, két gyermek után hat év. A kedvezmény megelőlegezését a házaspár akkor kérheti, ha a házastársak egyike sem töltötte be a 35. életévét.

A lakásügyi hatóság a városi (fővárosi, megyei, városi), illetőleg a községi tanács által megállapított feltételek szerint a lakás-használatbavételi díj megfizetésére részletfizetést, illetőleg halasztást adhat. Az említett tanácsok rendeletei további kedvezményként meghatározzák azokat a jövedelmi és szociális körülményeket, amelyek esetében a komfort nélküli és a félkomfortos lakások használatbavételi díja részben vagy egészben elengedhető. Ilyen kedvezményt komfortos és összkomfortos lakások kiutalása esetében csak a három és annál több gyermeket eltartó családok kaphatnak.

Dr. M. B.
(Folytatjuk.)

Új számítóközpont Miskolcon

A közelmúltban a Miskolci Postaigazgatóság is felzárkózott a korszerű számítóközponttal rendelkező postaszervek sorába. November 13-án felavatták a 24 millió forintos új beruházást, a Magyar Postánál használatos TPA 1148-as számítógépet.

Az igazgatóság a számítástechnikával, illetve kisebb számítógépek alkalmazásával az 1970-es évek vége felé kezdett foglalkozni, és a bérszámfejtést, valamint a munkaerő-nyilvántartást a PSZSZI rendszerével, a SZÜV miskolci gépparkjával együttműködve számítástechnikai úton végezték. Több kis számítógép is könnyíti az igazgatóság munkáját. A 3 távközlési és a hálózatépítő üzem a műszaki számlázást jelenleg is kis számítógépekkel végzi.

A korszerű számítógép hiányában a távbeszélőszámokat bér munkájában a Debreceni Postaigazgatóság számítóközpontjában állították elő. Az új, nagy teljesítményű számítógéppel ellátott számítóközpont létesíté-

sét, az igazgatóság szűkös és erősen tagolt elhelyezése késleltette.

Elsőként a távbeszélőszámokat állítják elő, előbb kísérletképpen, párhuzamosan a Debrecenben készülő számlákkal, majd az esetleges hibák kiszűrése után — a tervek szerint — 1987-től a távbeszélőszámok már önállóan a miskolci új számítóközpontban készülnek. A továbbiakban bekapcsolód-
nak a központi programok készítésébe és más igazgatóságoktól is átvesznek programcsomagokat.

A Miskolci Postaigazgatóság ezen új üzeme lehetőséget ad a gyorsabb és áttekinthetőbb adatfeldolgozásra s ezzel elősegíti és megkönnyíti a postás dolgozók munkáját. Külön meg kell említeni, hogy az ünnepélyes avatást megelőző műszaki átadás alkalmával sem üzemeltetési, sem munkavédelmi szempontból hiányosság, illetőleg észrevétel nem merült fel.

Horváth Dezső

Nem ismerik vagy nem akarják ismerni?

Az Országos Takarékpénztár az immár három évtizede bevezetett átutalási betétszámlaszolgáltatás tökéletesítésére, és azért, hogy azt mind szélesebb rétegek igénybe vehessék, néhány évvel ezelőtt forgalomba hozta a takarékcsekket. Ennek a szolgáltatásnak a fő haszna és célja az, hogy a dolgozók és a nyugdíjasok, bárhol az ország területén, bármelyik OTP-fiókban és csaknem valamennyi postahivatalban hozzájuthassanak elhelyezett pénzükhöz, ne kelljen nagybőrt összeget a zsebükből hordozniuk.

Nyáron, a Balaton partján nyaraló barátoméknak elfogyott a pénzüik (megesik a legjobb családban is), ezért, takarékcsekkkel rendelkezvén, bementek a helyi postahivatalba — igaz, zárás előtt fél órával —, hogy pénzt vegyenek fel. A késői időpont miatt itt már nem volt kifizetés, átküldték őket a szomszéd községbe, mondván, ott később zár a postahivatal. Sajnos, abban a hivatalban — szándékosan nem nevezem nevén, mert nem egyedülálló eset — nem ismerték ezt a szolgáltatást, és nem akartak fizetni. A fiatalembert nem olyan fából faragták, hogy könnyen hagyja lerázni magát, no meg igaza tudatában, mondta a szakértőnek (aki egyúttal hivatalvezető is volt!), vegye elő a K. 1. Szabályzatot, és olvassa el az idevonatkozó paragrafuszt. Ezután ismerősöm megkapta a pénztét.

Sajnos, hasonló a helyzet Budapesten is. Ismerőseim, szomszédaim már az őszi hónapokban, nem egy postahivatalban kaptak nemleges választ, s csak kellő „kioktatás” után juthattak hozzá a pénzükhöz. Azt is hozzá kell tennem, hogy meglehetősen fanyalagva, kényszeredetten teljesítették a jogos kérést,

mintha legalábbis saját zsebükből kellett volna fizetniük.

Érthetetlen előttem ez a tájékoztatatlanság és viszolygás. Minden postásnak, aki a forgalmi szolgálatban, postahivatalban dolgozik, ismernie kell(ene) ezt a szolgáltatást. Ha már régebbi dolgozó, akkor azért, hiszem, 3-4 éve már, hogy bevezették, a gyakorlatukban — ha nem is sokszor —, de bizonyára előfordult. Ha viszont kezdő, akkor meg a szakközépiskolában vagy a tanfolyamon kellett (volna) tanulnia.

Még az ősszel a kezembe akadt az Országos Takarékpénztárnak egy nemrégiben kiadott tájékoztatója az átutalási betétszámláról, a munkabér-átutalásról és a takarékcsekkiről. Egy mondaton megakadt a tekintetem. Elolvassa úgy éreztem, hogy ezek szerint nemcsak a postahivatalok dolgozói maraszthalatók el a fent leírtak miatt. Szó szerint így szól: „Mivel országunkban a csekkel való fizetésnek, a munkabér-átutalásnak nincsenek hagyományai, bizonyos fokú idegenkedést tapasztalhatunk velük kapcsolatban.” Véleményem szerint az idegenkedés nem annyira az igénybe vevők, mint inkább a postahivatali dolgozók részéről tapasztalható.

Remélem, az OTP említett tájékoztatója azóta eljutott minden hivatalhoz, az abban foglaltak megnyugtatták postás dolgozóinkat, és a jövőben nem fordulnak majd elő a fentebb említett bizalmatlan megnyilvánulások. Láthatják már dolgozóink, hogy a takarékcsekk nem család és nem ármítás, célja az, hogy az ország átutalási betétszámlával rendelkező dolgozóinak, nyugdíjasainak biztonságát szolgálja, helyzetüket megkönnyítse.

Török Lászlóné

A battonyai postások

Battonya immár nemcsak arról híres, hogy itt, a község határában lépték át először a határt a szovjet csapatok, hanem arról is, hogy itt van az ország első SOS gyermekfaluja. Ez persze, a hírnév mellett jókora felelősséget is jelent a községnek.

A posta a maga részéről mindent megtett: tizenhét vonalat adott a falunak, ami ebben a telefonínséges időben nem kis dolog. Erről és a battonyai posta munkájáról beszélgetünk **Pozsár Imréné** hivatalvezetővel, aki 1983 óta tölti be ezt a posztot.

— Battonyai vagyok — mondja a fiatalasszony. — Érettségi után kerültem ide. Elvégeztem a segédtiszt tanfolyamot Szegeden. A gyakorlatot itt, Battonyán folytattam. Amikor **Garán János**, a volt hivatalvezető nyugdíjba készült, elvégeztem a postaforgalmi tiszt tanfolyamot, és amikor ő elment, én lettem a hivatal vezetője. Ha valaki új beosztásba, új asztal mögé kerül, és mellette még iskolába is kell járnia, nincs könnyű dolga. És látja, most sem vagyok könnyű helyzetben. — A kis iroda zsúfolt polcaira mutat, íróasztala is alig fér el. A battonyai postát ugyanis most építik át.

Pozsár Imréné elem teszi a tervrajzokat, mutatja, milyen lesz az épület.

— Ezeket a terveket a Píramis Tervező és Szolgáltató GMK készítette, a kivitelező egy helyi gmk. Az épület vizes volt, olyannyira, hogy amikor az elektromos szigetelést csinálták, a pincében állt a víz. A földem is felújításra szorult, az ablakok-ajtók résein befűjt a szél és befolyt a víz. Ahol most vagyunk, az a hírlapkézbesítők szobája volt, most irattár és az én irodám. Ebben a helyzetben igen nehéz a forgalmat zavartalanul lebonyolítani.

Gondolja csak meg: 1985-ben 529 000 levelet, 6181 csomagot kézbesítettünk. Felvettünk 463 000 levelet, 15 000 ajánlott küldeményt és 5055 csomagot. Emellett többmillió forintot

galmat bonyolítottunk. Az OTP be- és kifizetés nagy figyelmet kíván; 5000 postautalványt vetünk fel.

— A hírlaposok munkája szintén nehezebb lett — veszi át a szót **Halász Györgyné** hírlapfelelős. — 663 174 lapot kézbesítettünk, és 144 976 lapot árusítottunk 1985-ben. Ez egy gazdag község, ennek megfelelően az emberek sok újságot vesznek. Népszabadságból 18 000, Népszavából 2465, Magyar Nemzetből 486, Magyar Hírlapból 1614 darab fogy havonta, legtöbbször azonban a Békés megyei Népiújságot vásárolják: havi 21 194 darabot. Valószínűleg azért fogy ebből több, mint a Népszabadságból vagy más napilapokból, mert több helyi vonatkozású, rólkunk szóló cikk jelenik meg benne. Ezenkívül népszerűek a hetilapok: a Nők Lapja-ból 689, a Képes 7-ből 45, a Szabad Föld-ből 697 darabot vásárolnak hetente. Battonyán húszan foglalkozunk hírlapterjesztéssel, köztük hat kézbesítő, öt egyesített kézbesítő, az iskolákban három tanár árul újságot. — De árusítunk a három térszékben és a helyi üzemekben is. Nekem sem könnyebb, mint a többi hírlaposnak. Sokat dolgozom, de úgy érzem, megfizetnek. Battonyán az ötezer forint nem kis pénz. Persze, több is elkelne, de kiégésztjük ezt azzal, hogy a férjemmel dolgozunk a háztájiban.

Amikor Halász Györgyné elment hírlapszámadás-lapjait kitölteni, a hivatalvezetővel folytatjuk a beszélgetést. Pillanatszerűen a falon lévő oklevélre téved.

— 85-ben Kiváló Hivatal letünk — mondja Pozsár Imréné. — Ez a harminchat ember, aki most itt dolgozik, stabil gárda.

Nemigen túrjuk meg magunk között a lógósokat.

Mintha csak végszóra érkezene, lép a szobába **Csordás János** kézbesítő. 44 éves, de többnek látszik, talán a fáradtság miatt. Hat éve dolgozik itt, naponta tizenhat kilométert kerekedik.

— Ő az egyik legjobb postá-

sunk — mondja a hivatalvezető, miközben helyet kínálja. Csordás János leül, de csak a székek szélére; igen kényelmetlenül érzi magát a nyilatkozó szepében.

— Soha nem gondoltam, hogy postás leszek — mondja —, hiszen hosszú ideig a térszékben dolgoztam mint növényvédős és traktoros. De a vegyszerek annyira felmárták a kezeimet, hogy el kellett jönnöm, ha nem akartam végképp tönkremenni. Még mindig csonttritkulásom van. Aztán sekrestyész lettem. Megismertem egész Battonyát. De hát nem kerestem sokat; valóban „szegény az eklézsia”. Ezerhatszáz volt az alapom, erre jött hétszáz forint stólapénz, és még ezer a templomtakarításért. Ez négy gyerek eltartásához kevés. Amikor hívtak a postához, jöttem. Nem ment nehezen a kezdet, mert mindenkit ismertem, a munkarendem is jobb itt, és szombatvasárnap végre együtt lehetek a családdal. 1980 nemcsak azért volt jó évem, mert akkor jöttem a postához, hanem azért is, mert akkor kezdtem építkezni. Igaz, néha elfáradok a napi

mert az jobban kifizetődik; zöldeggel is ellátjuk magunkat, szóval megvagyunk. De el kell mennem, nyugdíjfizetési nap van, nagyon várnak az öregek — mondja búcsúzóul, bocsánatkérő mosollyal.

Aztán **Nagy Imréné** kiosztóval beszélgetünk tovább. Ő kezeli az összes beérkezett ajánlott, érték- és expresszlevelet, az utalványokat. 1955-től dolgozik itt, négy éve hiányzik a nyugdíjhoz.

— Én is battonyai vagyok, de először Kondoroson, aztán Mezőhegyesen dolgoztam, szintén a postán. A harmincnégy év alatt majd minden postai munkát végeztem. Most, hogy ez a nagy felfordulás van, elsősorban az értékek biztonságos kezelése okoz gondot. Egyébként nemigen zavar a zsúfoltság. Ha van átépítés, ha nincs, nekem akkor is pontosan kell dolgoznom. Különösen most, nyugdíjfizetéskor sok a munkám. Szerencsére nekem itt a pénz csak papír, amivel dolgoznom kell. Egyébként a keresetem hateret forint a pótlékokkal együtt. Számomra a legjobb hely a posta, én nem mennék el innen seholvá.

munka után, de most például az elmúlt két hónapban 8723, illetve 8296 forintot vittem haza. Ez szép pénz, ezért érdemes dolgozni, s amíg a lábaim bírják, addig csinálom. Emellett akad a ház körül is munka, most tartok az építkezés végén. Kaptam a munkahelyemtől száznegyvenötezer forint kamatmentes kölcsönt, ebből elengedtek huszonötöt. A portámon eddig kukoricát termeltem. Most átallok a paprikára,

Amikor 1955-ben idejöttem, ez az épület már akkor is nagyon rossz állapotban volt. Örülünk, hogy végre hozzáláttak az átalakításhoz.

Körbejárjuk az épületet. A fiatal hivatalvezetőnő lelkesen magyarázza, hol lesz a felfűvő, a rovatoló, hol a hírlaposok helye. Közben kerülgetjük a malterosládákat, a téglahalmokat. Reméljük, már nem sokáig.

U.A.

Telefontalálka

Vargát, de sok Varga Jósikát tanítottam életemben. Tudom, neked meleg szíved volt. Tudtál érezni a másikkal, tudtál segíteni a másikon. Ez nagy szó! Akkor is az volt, ma is az. Ugye megőrizted a szívedet? Arra is emlékszem, hogy egyszer a tiltásom ellenére fölmásztál a fára, aztán leestél... Nagy gondot csináltál nekem, de szerencsére nem történt semmi baj... Akkor megdörgöltem, és azt mondtam: te vagy Jósika a legrosszabb tanítványom... Most bevallom neked: én is másztam fára. De még mennyire! Olyan voltam, mint az eleven kénese. Édesapám szokta mondani: „Jaj, édes kislányom, ne győzők közül legalább te lettél volna fiú! Olyan jól tudsz fára mászni...” Jósikám, ne mondd máskor magadról soha, hogy rossz gyerek voltál! Hagyd meg ezt a véleményt a rosszakaróidnak! És egyébként is, szerintem nincs rossz gyerek, csak rossz pedagógus. A gyerek, ha egészséges, ha jó eszé, ha jó szívé — újí, hajtja a tenni akarás. Örökre ké mozogni, cselekedni akar. Jól teszi. Ez a típus a közösség jótévedője. ... Jaj, de örülök, hogy elromlott a telefonom! Így legalább rád találtam.

És mondta, mondta a magáét, szívből áradóan, embert és

gyereket becsülően, aztán elindult, tovább ment... Lassan járt. Meg-megállt. Letette a csomagját, pihent egy kicsit...

Én meg, ahogy telefonhoz jutottam, keresgélni kezdtem Varga Jósikát. Ki ő? Mit csinál? Hogyan emlékezik a sok gyerek közül egy a kedves, jószágos Jolinnéire? Telefon ide, telefon oda, mindenhova. No végre! Megletem. Varga József csakugyan postás. Negyven esztendőn át postás volt. Javította végtelen türelemmel a vállalatok telefonalközpontjait, ahogy ő mondja szaknyelven:

— Áramellátó voltam negyven évig. A vállalatok telefonalközpontjainak áramellátó berendezéseit javítottam. Már évek óta nyugdíjban vagyok, de nem tudom itthagyni a postát. Az új épületben dolgozom, Győrött a Bajcsy-Zsilinszky úton. Itt épül mellettünk a legújabb épület, a Győr 1-es. Itt vagyok portás.

— Dolgozom persze másutt is, mert ha az ember tevékeny, nemcsak pénzért teszi a dolgát, hanem becsületből, emberbarátságból is. Sok év óta lakóbiztonsági tag vagyok, a Hazafias Népfrent körzeti bizottságának tagja, és mint ilyen intézem a

lakosság ügyes-bajos dolgait, s még önkéntes közlekedési rendőr is vagyok.

— Az egyik öcsém, Zoltán is itt dolgozik, évtizedek óta. Ő zavarelhárító. Őt is Joli néni tanította, sőt minden testvéremet. Hatan voltak gyerekek. Nekem is hat van, és már kilenc unokám. De most, hogy a múltamról kérdez, a drága jó Jolinnéről, jaj, az nagyon kedves... Az ember újra meg újra gyermekek lesz...

És mondta, mondta ő is a magáét. Ezer apró epizód kerekedett ki a régmúltról, arról az időről, amikor ő még kisiskolás fiúcska volt. Szőke, göndör fűtű, akibe minden kislány szerelmes volt. Igen, azt énekeltek a tízpercekben, hogy „... Az iskolának az udvara jó je homokos. Benne sétál Varga Jósika, jaj de aranyos...” És ő fülig vörösödött a némiülettől is, meg a boldogságtól is, és aki megvigasztalta, az Joli néni volt, a meleg szívé, jó lelku pedagógus, akiről majd minden győri tudja a sok aranyos epizód közül az alábbi:

A kedves tanítónő a nyüzsgő gyereksereg naponta várta és leste a szatyrában megbúvó izgalmas olvasnivalót, mert Joli néni amellett, hogy tanított, könyvtáros is volt, meg könyveket is árusított — sok éven át. Így volt ez azon a napon is, amikor a baj megtörtént. Az iskolakapuban két lurkó szaladt elébe. Segítettek a könyvekkel és bemutatkozásukkal teli nagy szatyrot, mégis... mégis megesett a baj... A mindig cipekedő Joli néni megcsúszott

KERDESE: Hogyan üdülhetünk 1987-ben?

Azt tapasztaltuk, hogy az utóbbi években — mivel a kereskedelmi szálláshelyek és a fizetővendég-látás árai jelentősen növekedtek — a kedvezményes üdülés iránti igények megnövekedtek, vagyis a szakszervezeti tagság között továbbra is népszerűek a SZOT-beutalók.

Ugyanakkor tudjuk, hogy a SZOT beutalási lehetőségei évek óta változatlanok. Ahhoz, hogy a mai helyzetet valósan ítélhessük meg, nemcsak az üdülés jelenlegi állapotáról, hanem eddigi fejlődéséről, a beutalási létszám, a támogatás, valamint a térítési díjak alakulásáról kértünk tájékoztatást a SZOT üdülési és szanatóriumi főigazgatóságának vezetőjétől, Kovács Istvántól.

— *Mi jellemezte a hetvenes évek végéig a SZOT-beutalást?*

— Három évtizeden keresztül csaknem egyenletes fejlődésről beszélhetünk, hiszen 1949 és 1979 között 85 ezerrel 390 ezerre bővült az évenkénti SZOT-beutalási létszám. Ezzel lépést tartott az állami támogatás is, mely 20 millióról 600 millióra nőtt.

— A mennyiségi fejlődés mellett a hatvanas évektől kezdve már minőségi változás is tapasztalható. Új üdülőket építettünk, a régiókat felújítottuk. Ebben az időszakban mintegy 12 ezer felnőtt- és gyermek-üdülőhely létesült, illetve korszerűsödött.

— Az említett három évtizedben a térítési díj aránya csaknem változatlan maradt. A vendégek az üdülési kiadásoknak hozzávetőleg mintegy 25-30 százalékát fizették meg.

— *Mi változott meg az üdülésben a nyolcvanas évtizedben?*

— Mint köztudott, a nyolcvanas éveket a megváltozott körülmények jellemzik. Különösen a költségvetési ágazatokban — így a SZOT-üdültetésben is — egyértelműen nehezültek a feltételek. Előtérbe került a gazdasági kényszer, mivel megszűnt az állami támogatás évről évre történő létszámarányos növekedése. A SZOT beutaláshoz 1980 óta azonos összegű a hozzájárulás; évente 626 millió forint. Ebből az üdülővagyon értéke után elszámolható állóeszköz-fenntartási hányad — vagyis a felújításra fordítható rész — 180 millió forint.

Az állami támogatás szinten tartása 1980-tól kezdve megállította a kedvezményes beutalási létszám bővítését.

— *Sokan nem értik, miért szükséges az önköltséges beutalás és az üdülési bevételek növelése?*

— Jelenleg az üdülési kiadásoknak hármass forrásuk van. Az állami támogatás, amelynek részaránya 41 százalék, továbbá a kiadások 25 százalékát fedező térítési díj, valamint a költségek 34 százalékát kompenzáló üdülési gazdálkodási bevétel. Mindezeket összehasonlítva a hetvenes évtizeddel, az önköltség szembetűnő, hiszen akkoriban még az állami támogatás a kiadásoknak csaknem a kétharmadát fedezte, s az üdülési bevételek még csak a költségek egyhatodát fedezték.

— Az üdülési gazdálkodási eredmény legnagyobb hányada az önköltséges szobák hasznosításából származik, de emellett szükség van egyéb bevételekre is. Ilyenek például a különböző konferenciák, továbbképzések bérleti és üzemeltetési díjai. Köztudomású, hogy az utóbbi években egyre több hazai és nemzetközi tanácskozáshoz adnak otthont nagyobb üdülők. És tegyük hozzá, partnereink a legnagyobb megelégedéssel nyilatkoznak az üdülők által nyújtott szolgáltatásokról.

— Egyik másik jelentős bevételi forrás az önköltséges étkeztetés: évente mintegy 600 ezer étkezést kötnek le a konyhával, étteremmel nem rendelkező vállalati üdülők. Sajnos, a bevételi kényszer miatt arra is szükség van, hogy néhány korábbi ingyenes üdülési rendezvényért belépődíjat kérjünk a beutaltaktól, és bizony, még a sportszerek kölcsönzéséért is téríteni kell. Ha az említett módszerek nem alkalmaznánk, a beutalók árát kellene jelentős mértékben felemelni. Így valóban szükségszerűnek tekinthető az üdülési bevételek növelése, sőt azt is mondhatnánk, kényszerpályán vagyunk.

— *Növekszenek-e 1987-ben a térítési díjak?*

— Jólleső érzéssel adhatok tájékoztatást arról, hogy 1987-ben sem a bel- sem a külföldi kedvezményes SZOT-beutalójegyek ára nem változik. Valamennyi beutalási formát figyelembe véve vendégeink — mint említettem — a jegy ellenértékéért csak a költségek negyed részét fizetik meg. A legnagyobb arányú támogatást — mintegy 90 százalékot — a gyermekszanatóriumi beutalás élvezi, majd a gyermeküdülés egyéb formái következnek, valamint a felnőtt szanatóriumi és gyógybeutalás és a nagycsalá-

dosok üdültetése. Az említett üdülési formáknál a hozzájárulás mértéke mintegy 80 százalék. A támogatás a külföldi beutalásnál a legkisebb arányú, de itt is lényegesen kedvezményesebbek a szocialista országokba érvényes jegyek, mint a nyugati turistautak.

— Szólni kell arról is, hogy a kedvezményes beutalás térítési díjainak szinten tartása az üdülési hálózattól a korábbinál is körültekintőbb, takarékosabb gazdálkodást igényel. De azt is tisztán kell látni, hogy a költségek szinten tartása — az emelkedő árak miatt — bizony előbb-utóbb a szolgáltatási színvonal rovására megy.

— Máris jelentkezhettek esetenként gondok az étellemezési nyersanyagnorma alacsony költségintéje miatt. A kultúralt, változatos, mennyiségileg és minőségileg megfelelő étkeztetést a SZOT-üdülőkben egyre nehezebb tartani, hiszen erre a felnőttbeutalásnál személyenként és naponként 46,50, míg a gyerekeknek 40,50 forintunk van. Ezzel szemben a vállalati üdülők többsége a felnőttüdültetésben már 1986-ban is napi 54-55 forintot, míg a gyerekeknek 50-52 forintot használt fel az étkeztetésre.

— Az étellemezési mormát nálunk is fel kellene hozni az említett szintre, de ennek egyelőre sajnos nincs meg a pénzügyi fedezete.

— *Milyen elvek szerint történik a jegyelosztás?*

— A jegykiadás alapja a szakszervezeti taglétszám, de ez csak a fő tényező. 1987-ben száz szakszervezeti tagra öt kedvezményes felnőttbeutaló jut. Ennél lényegesen többet kapnak azok a szakszervezeti központok, amelyek az elmúlt húsz évben részt vettek a kooperációs üdülőépítésekben, és 1981 óta felújításukhoz is társultak. A társulás résztvevői között oszlik meg kereten felül — a költségviselés arányában — a kooperációs üdülők jegyeinek 50 százaléka, míg a másik felét létszámarányosan kapják meg az ágazati szakszervezetek. Így végeredményben a szakszervezeti tagság egésze is jól jár. A kooperációs beruházások és felújítások jegykötelezettségei jelentős aránytölódásokat okoznak, hiszen 1987-ben 80 500 darabot, 1990-ben már mintegy százezer beutalót kell kereten felül kiosztanunk.

— Arányaiban a legnagyobb kooperációs partner a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete, ők 100 főre öt helyett 12 felnőttbe-

utalót kapnak. Utánuk a *Postások Szakszervezete* következik 11 jeggyel. A további sorrend: nyomdaipar 10,4, bõripar 8 és az étellemezésipar ugyancsak 8 jeggyel, míg a többi szakma kooperációs részvétele már lényegesen kisebb arányú.

— *1987-ben milyen újdonságok jellemzik a SZOT-beutalást?*

— Alapvető változás, hogy ismét kéthetes lesz a családi beutalás, amit a szakszervezeti tagság kérésére állítottunk vissza. Így azonban eggyel kevesebb családi csoport tervezhető, ami azt jelenti, hogy a gyermekekkel együtt 16 600 személlyel kevesebben vehetik igénybe az üdülést.

— Ugyancsak a szakszervezeti tagság jelzései alapján a Dunakanyarban az I. negyedében nem üzemeltetjük az üdülőket. Ez az intézkedés újabb 3000-rel csökkenti a beutalható létszámot. 1987-ben néhány létesítmény felújítás miatt nem üzemel, mint például a debreceni Kohászuduló. A épülete, a balatonföldi pedagógus, valamint a MEDOSZ-üdülő valamennyi épülete; a fővárosban a SZOT Szabadság üdülő és Visegrádon a SZOT Park üdülő.

— 1987-ben 23 ezren önköltségesen vehetik igénybe a beutalást, így kedvezményes üdülési lehetőség 363 ezer személy részére van.

— A sífoki bányászszanatórium kedvező egészségi tapasztalatai alapján két újabb időszakos szanatórium működik 1987-ben. A balatonföldvári Park üdülő-szanatórium az év elejétől fogadja a vendégeket, ahol az ágyak negyedrészen ér-

tegeket, háromnegyedén pedig diétázó fogyókúrázókat helyeznek el. Várhatóan a IV. negyedévtől ugyancsak szanatóriumként működik a jelenleg korszerűsítés alatt álló mintegy 200 ágyas boglárlellei Giuseppe di Vittorio üdülő is.

A gyermekbeutalásnál is lesz újdonság: 1986-ban négy, jövőre már tizenkét helyen működik a nyári szünidőben szaktábor. Nagyon fontos, hogy az általános iskolások nyaraltatásánál az említett szaktábori jellegű vagyék figyelembe, és a jegeket a gyermekek érdeklődésének megfelelően adják ki. Sport, turisztikai, környezetismereti, honismereti, népi iparművész és számítógépes szaktáborokat szervezünk. A másik újdonság, hogy gyermeküdülők nagy része koedukált lesz, úgy a különmenő testvérek is beutalhatók ugyanabba az üdülőbe. A koedukált üdültetésben azonban nem a 7-14 év közöttiek, hanem a 8-12 év közötti gyerekek nyaralhatnak. Kívét a sporttábor Boglárlelén, ahová felsőtagozatos tanulókat várunk.

— *Ha mennyiségi változás nem is történt az üdültetésben, beszélhetünk-e minőségi fejlődésről?*

— Örömmel mondhatom, hogy a minőségi javulás jelentős mértékű, amit legjobban az bizonyít, hogy 1980 és 85 között az összkomfortos férőhelyek aránya 45-ről 60 százalékra növekedett. Ezt az új üdülők építése és a régiók korszerűsítése tette lehetővé, hiszen a VI. ötéves terv időszakában összesen 8 új SZOT-üdülő épült, 2600

felnőtt- és 1200 gyermekférőhellyel.

— Az új beruházások 85 százalékát kooperációs pénzeszközökből — szakszervezeti és vállalati összefogással — fedeztük, és csak 15 százalékát állami támogatásból. Négy családos és ugyancsak négy gyógyüdülő létesült. Három családos létesítmény a Balaton mellett épült: Szántódon, Balatonszéplakon, valamint a *Postások Szakszervezetével* és a *Magyar Postával együttműködve* Boglárlelén, egy pedig Sopronban létesült. A gyógyüdülők közül kettő Hévízen, egy-egy pedig Gyulán és Zalakaroson nyílt meg.

— A minőségi fejlődést több régi épület felújítása is jelzi: 1981 és 85 között megközelítőleg 4 ezer férőhelyet korszerűsítettünk. Az is a minőségi változáshoz tartozik, hogy az üdülési létszámon belül a magasabb színvonalú — de egyben költségigényesebb üzemelésű — gyógy- és szanatóriumi beutalás aránya jelentősen növekedett. Ma már minden harmadik felnőttbeutaló a betegségek megelőzését, vagy utókezelését szolgálja.

— A minőségi fejlődés folyamatos maradhat, mivel jelenleg is épül három kooperációs gyógy-, illetve családi üdülő. A szegedi és a hajdúszoboszlói várhatóan 1987 második felében, míg az egri — ahol szintén jelentős a postai részvétel — 1988 végétől fogadja a beutaltakat. Ha a VII. ötéves terv időszakára előirányzott korszerűsítések is megvalósulnak, 1990-ben már minden három felnőtt beutalt közül kettő összkomfortos elhelyezést kaphat.

— b. j. —

A kényelmes gyulai üdülőben postások is helyet kapnak

Vallomás

Kilépett a liftből és ballagott a kopogó szoba felé. Az ügyeletes, *Vellai József* hangosan mondta neki:

— *Bánhegyi* szaktárs, menj egyenesen az osztályvezetőhöz! Megállt, és hőkkelten nézett a határozottan bólogató emberre. Közben arra gondolt: biztosan valakinek rosszul fizetett... Intett *Vellainak*, hogy értette, s elindult az iroda felé. Az ajtó nyitva volt, *Szuromi* osztályvezető — deresedő magas férfi — az asztal fölé hajolva olvasott, de a lépések zajára felemelte a fejét, s a szemüvege felett lesett a bejárat felé:

— Gyere, gyere, várlak már! — mondta hangosan. Felegyenesedett, és levette a szemüvegét. Aztán megfogott egy székét és tolta *Bánhegyi* kézbesítő mellé.

— Foglalj helyet! — Már mondom is a lényegét. — A kézbesítő hol kezd a kézbesítőt munkát? A járása elején, vagy a közepén?

Bánhegyi János meglepődve hallgatta az osztályvezető pattogó szavait. Valamit sejtett: *Balassa Károly* külső ellenőrt az utóbbi időben szinte minden nap látta a járásban... Tehát figyelték. Keserű lett a szája íze, és nagyot lélegzett.

Közben *Szuromi* cigarettára gyújtott és nézte, figyelve a gondba esett kézbesítőt. A lelke mélyén hitte is, meg nem is, amiket hallott... Mert a hosszú évek alatt a kézbesítőnek semmilyen szabálytalansága nem volt. Dehát az ördög az soha nem alszik.

— János tudjuk, hogy te minden nap sietsz kifelé a járásodba, — folytatta *Szuromi* halkabban. — Az első között hagyod el a posta épületét. Hát jól van, siess. Mások is iparkodnak. — Emelt a hangján — de te *Bánhegyi* szaktárs, hova is igyekszel? — közelebb hajolt és így folytatta.

— Egyenesen a Fügefű utca tizenhatos számú házba. Ott

harminc-negyven percet időzöl, és csak utána mész a járássod elejéhez és kezdel dolgozni. Szívott egyet a cigarettán, és hosszsan fújta fölfelé a kék füstöt. — Te János, legyél őszinte. Nő-űgy? Szélhámoskodol?

Bánhegyi János megemelte a fejét, és kimeredt szemmel nézett az osztályvezető arcába. Eszébe jutott, hogy többször is gondolt arra: valamelyik vezetőnek megemlíti, hova siet, és miért siet. Most nem lenne akkora céccó. De nem tette.

— Nincs nekem nőügyem! — mondta határozottan hangon. Hosszan maga elé meredt. Igyekezett gondolatait pontosítani.

Szuromi lassan felegyenesedett, könyökét az asztal szélére tette és várta a kézbesítő vallomását.

— Űgy öt éve történt. Éppen a Fügefű utca tizenhat harmadik emeletén kézbesítettem, lépegettem ajtótol ajtóig, amikor az egyik lakásból sírást, jajgatást hallottam. Odaléptem az ajtó elé, és szorongva hallgatóztam. Tisztán hallottam, hogy *Egyedi Mihályné* hangja. De akkor már segítségért kiabált. Nem töltöztam: erősen megnyomtam a bejáratú ajtót, de annyira, hogy a zár egyszerre kipattant. És már bent is voltam a lakásban. És amit a fűrdőszobában láttam! Szomorú emlék...

— *Egyedi Mihályné* a fűrdőkádól nem tudta kiemelni a kezére és a lábára is béna fiát, *Misikét*. Nyögve, remegve húzta, de nem volt hozzá elég ereje, és a mezítelen beteg fiatalember hörögve csúszott vissza a fűrdővízbe.

— *Misike* nyomorékként született, s ma már negyven-öt-

ven év közötti, fűlig száros férfi. Nem volt tétovázasra idő, ahogyan berohantam, táskával a nyakamban hajoltam a kád fölé, megfogtam *Misikét* és vittem a szobába. Még nekem is nehéz volt. A hetven év körűli asszony ráborult a vállamra és zokogott, de olyan szívet szorító hangon, hogy én is szípoztam. Az idős *Egyedi Mihály* néhány hónapja halt meg. Azóta *Egyediné* nap-nap után ment össze: kerek arca vékonyodott, szeme mélyre űlt, és még a hangja is halványabb lett. Régóta ismerem családi életüket, s hogy az idős *Egyedi Mihály* elment, a nagy kereszti most már az aszszony vállán maradt. És akkor, ott, a tehetetlenül fekvő *Misike* mellett azt tettem, amit tennem kellett: följárlottam *Egyedi Mihálynénak*, hogy másnapról bemegyek hozzájuk, és segíték *Misikét* fürdetni.

— Azóta hetenként háromszor náluk kezdem a munkámat: *Misikét* beleteszem a fűrdővízbe, és amíg *Egyediné* mossa, én fogom, hogy el ne dőljön, mert még tartani is alig tudja magát. Aztán *Misikét* kivesszem a fűrdőkádból, akkor *Egyediné* szárazra törli és felöltözteti. Végül beleteszem a támlás gurulókocsiba. Ennyi a segítségem. Oda siettem, és oda sietek reggelenként, amíg abban a járásban dolgozom.

Az osztályvezető rebbenés nélkül hosszan nézte *Bánhegyi* János sápadt, kerek arcát és közben azon gondolkodott: miképp tudna segíteni? Valahogy úgy, hogy a kézbesítő útja mindeképpen egyenes legyen.

Szuromi felállt, és mosolyogva nyújtotta a kezét. Miközben hatalmas tenyerével szorosan markolta *Bánhegyi* János izmos ujjait, halkán, meleg hangon csak ennyit mondott neki:

— Jánoskám, barátom, hogy te... — közelebb húzódtott hozzá, és megölelte.

Mary Poppins

A musical e klasszikusának különös volt a sorsa nálunk. A forgatókönyv alapjául szolgáló regény: a *Csudálatos Mary* — Pamela Lyndon Travers világszerte ismert munkája — ugyan a gyerekek kedvenc olvasmányává lett nálunk is, a tinédzserek pedig a róla szóló dalért rajongtak, de Robert Stevenson színpompás filmje, amely kereken 22 esztendeje készült: ki tudja miért, nem jutott el hozzánk.

Ami azt illeti, a *Mary Poppins* magyarországi pályájához illendően megszületése is különösnek mondható. Századunk zenés műfaja a musical ugyanis színpadi forma. Az operettet váltotta fel, s míg annál a zenés anyag csupán betét a prózai szövegben — itt viszont, és ez az előrelépés — a tánc, a muzika, a prózai szöveg egységbe forr, egymást erősítve végső soron a történet kifejezőjévé válik.

A pozitív különbség az operettel szemben többnyire ott is megmutatkozik, hogy a musical előszeretettel választ alapanyagnak irodalmat. Példa erre az *Oliver* (*Twist Oliver*), a *La Mancha lovagja* (*Don Quijote*). A film így általában a téma harmadik állomása, mert a színpadi sikert követi a megfilmesítés. Nos, a *Mary Poppins* megkerülte a színpadot, s a figurák a könyv lapjairól egyenest a felfüggesztett élé léptek. Ez a megoldás kétségtelenül használt, hiszen a film és a színpad két teljesen különböző kifejezési forma, s ami az egyikben hatásos, az a másikban természetellenes.

Mi tehát a *Mary Poppins* sajátos vonzerejének magyarázata? Nem járok messze az igazságtól, ha azt állítom, hogy a közvetlen átültetés ténye. S tegyük hozzá még valamit, a muzika elsődleges volta. (Ez azt jelenti, hogy a dalokat nem a színpad, hanem egyenesen a filmváltozat számára komponálták. A zeneszerzők nem tablóban, magánjelenetekben,

hanem képi látványban gondolkodtak. Sőt — és ez is plusz — kihasználták azt a lehetőséget, amit a technika mind a rendező, mind a muzsikusszáma ad. Vagyis a trükköt mint eszközt. (Ami kézenfekvő, hiszen a gyártó nem más, mint *Walt Disney* animációs cégének játékfilmese részlege). Akad itt tehát olyan megoldás, hogy hűs-ér alakok perdulnak táncra animált figurákkal.

Hiba volna azonban csupán az ilyen részletmegoldásoknak tulajdonítani a film vonzerejét. Ez magától értetődően csak eszköz. A lényeg abban a gyermeki rácsodálkozásban van, ami az angol *Pamela Lyndon Travers* meseregényének is sajátja. Ezt a vonzó légkört szinte teljes egészében sikerült a rendezőnek átmentenie. Ugyancsak kitűnő a mesés és a valóságos elemek vegyítése. A zene külön érdeme, hogy az égből pottyant furcsa nevelőnő és növendékeinek históriája tülemkedik a korhatáron. Nem csak a tizenéves évek aluliak karácsonyi szórakozása ily módon a *Mary Poppins*. Kétségtelenül az is, de minden olyan felnőtt, aki lelkében megőrizte a csodálatosságok hajdani álmvilágát, és hajlandó elhinni legalább is két óra időtartamra, hogy vannak még csodák, csudálatos nevelőnők, és igazzá válhatnak azok az álmok, amelyeket éjszakánként képzelegve álmunk.

A film erénye még a színpompás látnivaló és a dinamikus rendezés (*Robert Stevenson* munkája), valamint a kitűnő színészi játék. A főszerepekben a musical műfaj két nagy alakját — pontosabban fiatalokat — mását — *Julie Andrews*-et és *Dick Van Dyke*-t láthatjuk viszont, akik mind hangban, mind játékban illúziót teremtenek. Jó a magyar szinkron, ami szemmel láthatóan a gyerekközönség kedvéért született. Kár, hogy a történet, annak ellenére, hogy leköti a figyelmet, kissé hosszúra sikeredett.

Ábel Péter

Postásotthon és -üdülő épül Debrecenben

Harangozó István tszb-titkár megnyitja az alapkö-léleteli ünnepséget

Gricserné Heszy Enikő főtitkár és Doros Béla elnökhelyettes elhelyezi az urnát

November 28-án jelentős esemény színhelye volt Debrecen. Egy olyan beruházás alapkö-léletelére került sor, amelynek szükségessége már tíz évvel ezelőtt felvetődött.

Az ünnepségen részt vett Gricserné Heszy Enikő, a Postások Szakszervezetének főtitkára, Doros Béla, a Magyar Posta általános elnökhelyettese, Szendi Sándor, az szmt vezető titkára, Olajos Ernő, az MSZMP városi bizottságának titkára és Tikász Elek, a városi tanács elnökhelyettese. Jelen voltak a Postások Szakszervezete Elnökségének tagjai és a Magyar Posta Központjának képviselői.

Az ünnepélyes alkalomból dr. Szilágyi Gábor, a postaigazgatóság vezetője mondott beszédet. Bevezetőjében szólt arról, hogy a postás dolgozók az utóbbi években a közérdeklődés kereszttüzében végzik munkájukat. Különösen jelentős volt az Országgyűlés őszi ülészaka, ahol a posta vezetője az államhatalom legfelsőbb szerve előtt adott számot végzett munkájáról, a fejlesztési lehetőségekről.

Óhatatlanul is felmerül a kérdés, hogy amikor a távbeszélő-

állomásra várakozók száma egyre nő, a fejlesztési forrásaink korlátozottak, szabad-e még ilyen nagy üdülőt építeni. A válasz igencsak egyértelmű, nem hogy szabad, hanem kell, szükségsszerű — mondotta. Bármilyen nehéz a gazdasági helyzet, a dolgozó emberről való gondoskodás soha nem szűnhet meg.

Nem is lehetett volna jobb helyet találni az üdülőépítésre, mint a Nagyerdő kellemes környezetét, ahol a gyógyfürdőre alapozva óvjuk dolgozóink egészségét, elősegítjük gyógykezelését, pihenését.

A szakmai vezetés és a társadalmi szervek terve az volt, hogy a megszűnt postásotthon helyett, a közösségi élet számára új művelődési, szórakozási központ létesüljön. Különböző okok miatt ez nem valósulhatott meg. A terület üdülőjellegét, beépíthetőségét figyelembe véve — üdülőépítés mellett döntöttek. Mivel a beruházás az igazgatóság erejét meghaladta, ezért az összes postás dolgozó üdülésének elősegítése mellett döntöttek.

A nagyerdei postásotthon, a magyar postás dolgozók debreceni üdülője központi forrásból — a tervek szerint 84 millió forintért — épül. A terveket a HAJDUTERV szállította, a kivitelező a Keletmagyarországi Építőipari Vállalat. Az építkezés befejezésének határideje 1988. március. 30.

Az üzembe helyezés után az épületben helyet kap egy 90 férőhelyes üdülő, a szükséges kiszolgáló helyiségekkel, büfé és étterem, társalgó és tévéterem, klubszobák, olvasó- és játéktér, valamint különböző teremportok (sakk, asztalitenisz).

Az ünnepi beszéd után az urnába az utókor számára üzenetet helyeztek el, amit Gricserné Heszy Enikő és Doros Béla helyezett el az alapköbe.

Reméljük a beruházás határidőre elkészül, s két év múlva már igénybe vehetik a gyógyulni, pihenni vágyó postás dolgozók és családtagjaik.

Kozempel Zsuzsa

Érdemesek a további támogatásra

A Postaforgalmi Szakközépiskolában négy évvel ezelőtt alakult meg az énekkar. Mi tette lehetővé ezt akkor? Először az, hogy az igazgató szívügyének tekintette a művészeti csoport létrehozását, másodszor adva volt egy igen jó szellemű nevelőtestület, mely nélkül lehetetlen kialakítani az állandó tagságot, végül abban a tanévben kerültem véglegesen az iskolába énektanári diplomával, a szükséges magyar-történelem mellett.

Az látszott leginkább célravezetőnek, hogy az új elsőévesekre építve alakítsuk ki a tőrztagokat, és a következő évek elsőseiből fejlesszük majd tovább. Ekkor ért az első meglepetés, mert bár valóban a legtöbb jelentkező a tervezett elsősekből verbuválódott, a többi évfolyamról is igen szép számmal jelentkeztek, így már az első évben 60 tagú lett a kórus.

1982. november 7-én mutatkoztunk be először az iskolai ünnepségen. Nem tudom megmondani biztonsággal, a gyerekek vagy a karvezető izgult-e jobban, milyen lesz a fogadtatás, a színvonal, lesz-e jövője a vállalkozásnak? Megható volt a kollégák és a nem énekkaros tanulók nagy részének reagálása. Nemcsak a gratulációk estek jól, hanem az az öröm, hogy többet nem lesz gépi zene az ünnepélyeken, csak élő muzika. Mindenki nagy tetszéssel fogadta az ünnepélyesen éneklő, lelkes kórust, mely új szintet hozott az iskola megszokott életébe.

Az első két hónap végérvényesen eldöntötte, jó, hogy énekkar alakult, az iskola tanári és tanulói közössége egyaránt igényt tart rá.

Következő nagyobb vállalkozásunk 1983 tavaszán volt, beneveztünk az Éneklő Ifjúság országos kórusversenyre, amelyen „arany” minősítést kaptunk. Örömmel örülünk. A gyerekek igazgatói dicséretben részesültek, és egy tanítási napon kirándulni mentünk.

Az eddig elmondottak alapján felmerülhet a kérdés, miért kell feltétlenül jutalmazással is erősíteni a munkát? Azért, mert szakközépiskolában zenei oktatás nincs, az ötnapos munkahétben a különféle órákon, így az énekkar, illetve bármilyen órán kívüli tevékenység ezen felül fér csak idejükbe. Az énekkar léte tehát sok-sok gyerek iskolájáért vállalt áldozatos munkájának, szorgalmának, lelkesedésének eredménye. Ez pedig mindenképpen elismerésre érdemes.

Megalakulásunk óta sok örömteli szereplésünk volt. Rendszeresen éneklünk azokban a postahivatalokban, amelyek meghívásukkal megtisztelnek bennünket. Munkánk kiemelkedő eredménye volt, amikor az 1985-ös tanév megnyitásakor a fővárosi igazgatói értekezleten a mi iskolánk adhatta elő műsorát augusztus 28-án. Vidéken és Budapesten lakó tanulóink egy emberként jelentek meg négy nappal a hivatalos tanévkezdés előtt, és még a

végzett negyedéves kórustagok is eljöttek, nehogy szegyen valljon az iskola, illetve a kórus e jelentős fellépés alkalmával. Ebben a tanévben már az V. kerületi pártbizottság is bennünket tartott méltónak az ünnepi műsorra társadalmi aktivistáinak jutalmazásakor.

Összintén megvallva — bár igen nagy izgalom, fáradság egy-egy ilyen szereplés — ezektől a sikerektől újulunk meg mindig, és kapunk erőt további munkánkhoz. Mert mindezekhez az is hozzátartozik, hogy csak nagy erőfeszítések árán jutunk el az eredményekhez.

Igen hasznos lenne, ha tartalmasabb jutalmazásra is módunk lenne, például autóbusszal kirándulást szervezni, de sajnos, a KISZ-nek és a szakszervezetnek az erre fordítható pénze elég kevés.

A tavalyi tanévtől kezdve a Postás Művelődési Központ vállalta a 80 tagú énekkar fenntartását, mely külsejében is megújította közösségünket. 80 ezer forintért elegáns fekete szoknyákat és fekete bőrvetvették a lányoknak, így lelkes éneklésükön túl esztétikai megjelenésük is kiváló, egységes, tetszetős.

Összefoglalva a bemutatást, leszűrhető az a tapasztalat, hogy csak akkor lehet életképes egy nagy létszámú iskolai énekkar, ha az illetékes vezetők, munkatársak úgy segítik, ahogyan azt a Postaforgalmi Szakközépiskolában teszik.

Sádt Edéné

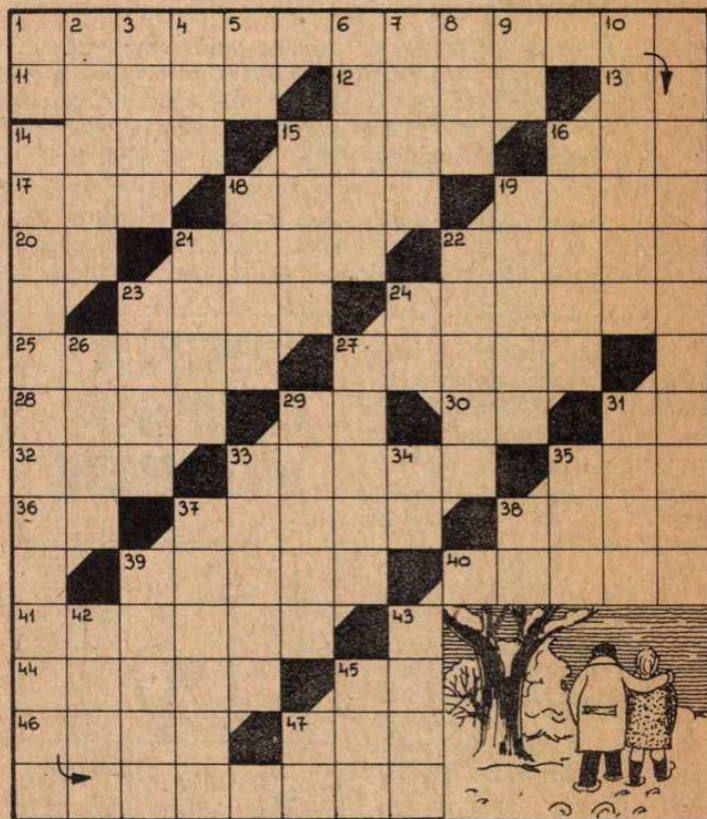
Az év utolsó hónapjához érkezünk, ami azt jelenti, hogy itt a tél. *Somlyó György* Téli elégiájából idézzük: Egyszerűségbe fagy a pompa, átöltözik most a világ... Folytatás a vízszintes 1. és a függőleges 14. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része (zárt betűk: TLOZ). 11. Ez is lécs. 12. Karácsony franciául. 13. Francia arany. 14. Kemény fém. 15. Gyógyvíz. 16. Lankad páros betűi. 17. Kevert tar. 18. Halfajta. 19. Pisztol. (ford.). 20. Görög betű. 21. Szavazat. 22. „Erős” lengyel király (ford.). 23. Takarja. 24. Fogom. 25. A görög ábécé utolsó betűje. 27. Polgár (ism.) latin szóval. 28. Gríz. 29. Arzén. 30. Amperóra. 31. Latin csont. 32. Zavaros tej! 33. Arckészítés. 35. Valamínél lejjebb. 36. Keresztül. 37. Indiai nők nemzeti viselete. 38. Szívnyaló röviden. 39. Győzelmes csata színhelye 1848-ban. 40. Francia forradalmár, 1776-ban telepedett le Párizsba. 41. Június 8-i, sok esőt hozható névnap. 44. Az Ys királyának zeneszerzője, névelővel. 45. Rangjelzés. 46. Émelyítő (ném.). 47. ... regénye.

FÜGGŐLEGES

1. Albánia gépkocsijelzése. 2. Olcsó külföldi cigaretta. 3. Ezek a népek őseink. 4. Harap (ford.). 5. Európai nép. 6. Illatos izesítő növény. 7. Ibsen mű. 8. Frissítő ital. 9. Létezik. 10. ... majom. 14. Az idézet második része (zárt betűk: KKUA). 15. Decemberi férfinev becézve. 16. Vállkendő (ford.). 18. Víz oro-

szul. 19. Kevert trisó. 21. Lope de ... 22. Vizek. 23. Tere ... 24. Személyes névmás. 26. A sakkban van. 27. Élet sarjad belőle. 29. Színpadi mű (ford.). 31. Női név. 33. Hintő. 34. Mutatózó. 35. Idegen levegő. 37. ... kakukk fészke. 38. Kalcium. 39. Rájegye. 42. Vívónó volt. 43. Figura. 45. Az ad ige egyik alakja. 47. Francia sziget.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: január 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Az ideálok, Cosima, Róma, Dante, Doborján, Tasso.

Könyvtalványt nyertek: Csintalan Pál (Budapest), dr. Kubinyi Andrásné (Debrecen), Pécsi Imre (Debrecen), Págymer Hedvig (Nyíregyháza), Varga Imréné (Miskolc).

Természetismeret a Posta Építési Üzemben

A távolság legyőzése, tájékozódás ismeretlen terepen, a természet értékei, az ország nevezetességeinek felkutatása, az első rügyfakadás szemrevételezése az erdő fái, barangolás a friss levegőn — ez lehet az igazi természetjárók jutalma.

A postás dolgozók is egyre többen ismerik fel ezeket az értékeket, amelyek az ember életmódját egészségesebbé, közérzetét jobbá teszik.

Az elmúlt évben történt, hogy Békéscsabára utazva egy vidám társaságra lettem figyelmes. A Posta Építési Üzem 80 dolgozója és családtagjaik autóbusszal igyekeztek az országos postás természetbarát találkozó színhelyére. Az idén már 100-an voltak Debrecenben, ezen az immár hagyományosnak mondható postásrendezvényen. November 7. kupa túraversenyen — amelyről tudni kell, hogy a részvételen túl komoly felkészültséget is követel a tagoktól — az üzem csapatai a második és a harmadik helyen végeztek. (Külön cikkben az eredmények.) Lássuk hát, hogy míg mások szervezési nehézségekről, a mozgáskultúra elszegényedéséről beszélnek, mi az ő sikereik titka?

Erről beszélgettünk **Sarkadi Józseffel**, az alapító tagok egyikevel, aki hetvenéves korát meghazudtoló fiatalos lelkesedéssel szervezi még ma is a természetjáró-rendezvényeket.

Lukács Balázs az evezős és természetjáró-sportágak vezetője. **Sámóczy István** az szb sportfelelőse. **Horváth Károlyné** —

Sarkadi Józsi bácsi szerint —

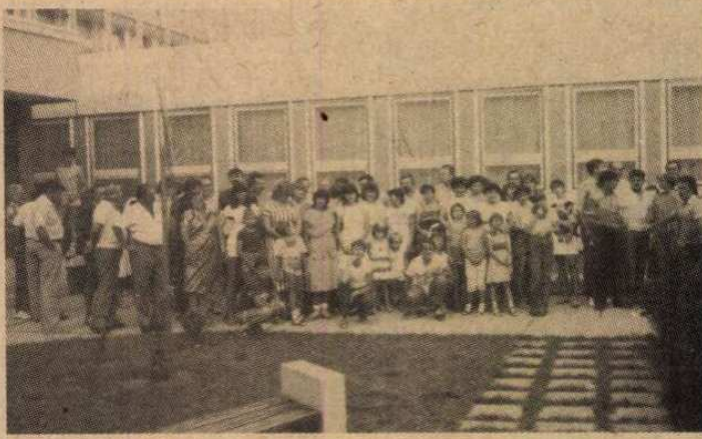
üzemünk szakszervezete sportfelelősnek. Örömmel vállaltam el a megbízatást, mert a háború előtt versenyezős voltam, a felszabadulás után pedig tájékozódási futó. Gondoltam, hogy erre a két sportágra támaszkodva megteremtsem üzemünknek a tömegsportot. Voltak kezdeti sikerek, de egy idő után csökkent a résztvevők száma. Ma már tudom, hogy a probléma az volt, mindezt magam intéztem, propagandát, toborzást, szervezést. Egy ember pedig nem tud semmilyen tömegmozgalmat csinálni. Ehhez egy lelkes, összetartó csoport kell.

Történt egyszer, hogy munka után Tahiból utaztunk Budapestre Lukács Balázs építészvezetővel. A Római-partnál beszélgetés közben megemlítettem, hogy itt van a postás vízitelep, ahol nekem van egy két-személyes kajakom. Nézzük meg, mondta Balázs, még nem voltam ott soha. Megnéztük a telepet és a kajákat, majd beleültünk és feleveztünk a „Totyi”-ig. Ez a Duna nagygágában egy italkimérés. Akkor még nem tudtam, hogy a sokszor megálmodott, mai lelkes csapatnak első és szerencsére a legelkessebb tagját fogtam ki. 1980-ban már ötfős csoportunk indult a Magyar Evezős Szövetség négyfordulós versenyén.

Ugyanebben az évben a Postások Szakszervezetének versenyén a Lukács, Tukacs, Sarkadi összeállítású csapatunk 3. lett.

A stafétátot tehát Lukács Balázs kezébe került.

Igen. Józsi bácsi oltotta belém először az evezés, majd a

Debrecenben, az oktatási központ előtt...

gyon jó érzés. Hozzáteszem, hogy az üzem gazdasági és társadalmi vezetése is támogatja elképzeléseinket. Most már országos túraversenyek előtt felkészítőket is tartunk. Az új sporttársakkal kivonulunk a János-hegy környékére, és gyakoroljuk a tájolóást, terepismeretet.

Ez a célja háziversenyeknek is — szól közbe Horváth Károlyné. Nálam jelentkezők telefonon vagy személyesen, akik részt akarnak venni rendezvényünkön. Közülük — elsősorban a gyerekek, családtagok — akik éppen a kezdeti lépéseket teszik a természetjárásban, azokat a tapasztaltabb kollégáim tanítják. Nálunk is így alakult a családban. Először a gyerekekkel közösen vettünk részt a különböző rendezvényeken. Most pedig a fiam már önállóan vezet csapatokat. A háziversenyeken kívül az MHSZ-szel, KISZ-szel is jó a kapcsolatunk. Közös sítúrúkat,

devényünknek megvannak a felelős szervezői, akik szerencsére a sportért rajongó lelkesek. Az a tapasztalatom, hogy akik a sportban élén járnak, azok a munkavégzésben is a legjobbak közé tartoznak. Rendszeresen részt veszünk a postás üzemi bajnokságban asztalitenisz, labdarúgás, sakk, teke sportágakban. Az utóbbi időben nagy az érdeklődés a tenisz iránt. Részükre pályát bérletünk, így biztosítottunk lehetőséget mozgásra, testedzésre. A legjobban annak örülök, hogy egyre több munkatársunk hozza el gyermekeit, családtagjait a sportrendezvényekre.

Sportévtárhoz értekezleten szoktuk értékelni az eredményeket, tapasztalatokat.

Mindez a szép teljesítmény, amit az elmúlt időszakban értek el, elégedettséggel tölti-e el Sarkadi Józsi bácsit?

Ez nem az én érdemem, de úgy érzem, a magot én ültet-

Az egyik legaktívabb: a Horváth család

lövészversenyeket szoktunk szervezni.

Érdekelne, hogy az említett sportágakon kívül miben jeleskedik még az üzem?

A váiaszt Sámóczy István sportfelelőstől kapom meg.

Éves sportrendezvény-naptárt készítünk. Minden ren-

tem el, és a kikelt fát már lelkes csapat ápolja, neveli. 70 évesen is úgy érzem, hogy az én feladatom elsősorban a fiataloknak átadni mindazt, amit több évtizedes sportversenyzésem során megtanultam. Ezt viszont csak úgy tudom elérni, ha továbbra is velük versenyzek.

Tánczos Sándor

November 7. Kupa tömegsportversenyek

A Budapesti Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság különböző versenyeket rendezett a nagy októberi szocialista forradalom 69. évfordulójának tiszteletére.

Az asztaliteniszesezők a PSE-csarnokban vívtak izgalmas csatákat. Míg a szülők versenyeztek, a gyerekek videóról rajzfilmeket nézhettek.

A csapatverseny végeredménye:

Nők:
1. Budapesti Távbesszélő Igazgatóság,
2. Budapest vidéki Posta-igazgatóság,
3. Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság.

Férfiak:
1. Budapesti Távbesszélő Igazgatóság,
2. Budapesti Postaigazgatóság,
3. Helyközi Távbesszélő Igazgatóság.

A Postás Művelődési Központban került sor a sakkversenyre.
Eredmények:
Nők:

1. Helenbay Józsefné (TIG),
2. Vitéz Ferencné (BUVIG),
3. Hegyi Gáborné (HTI).

Férfiak:
1. Vörös Sándor (TIG),
2. Csutorás József (BP. Poig.),
3. Csapó Zoltán (RTV).

Az üzemi tekesport élvonalbeli játékosai jelentek meg november 1-jén a PSE tekepályáján.

Eredmények:
Nők:
1. Gyenge Zoltánné (HTI),
2. Körtvélyesi Ágnes (TIG),
3. Kiss Béláné (BP. Poig.).

Férfiak:
1. Kiss Béla (BP. Poig.),
2. Bertalan Sándor (HTI),
3. Reményi Tibor (TIG).

A Pilis hegységben találkozott a tájékozódási túraverseny győztesei.

Eredmények:
1. Budapesti Távbesszélő Igazgatóság,
2. Posta Építési Üzem I. csapata,
3. Posta Építési Üzem IV. csapata.

Gratulálunk a győzteseknek.

Jöttek, láttak, győztek

Megpróbáltatásokkal teli hetet zártak a Postás SE női tornaszakosztályának versenyzői és edzői. November hónapban kezdte el a Magyar Torna Szövetség az év legnagyobb versenyét, a felnőtt I. osztályú csapatbajnokságát; az országos I. osztályú egyéni és a mesterfokú tornász-bajnokságát.

A versenysorozat a postás tornászok teljes sikerét hozta, és a szakosztály életében egyedülálló sorozat folytatását jelentette. Negyedszer nyerte el megszokás nélkül a csapat a bajnoki címet. Az 1986-os csapat, amely kiérdemelte a győzelmet: **Ladányi Andrea**, **Csisztu Zsuzsa**, **Chinora Ágnes**, **Simon Mária**, **Molnár Katalin**, **Batiz Gabriella**.

A versenyek az egyéni bajnoksággal folytatódtak. Ez is Postás-sikert hozott. Tornász-nőink szerezték meg az értékes első és második helyet az összetett versenyben. **Ladányi Andrea** végzett az első, **Csisztu Zsuzsa** pedig a második helyen.

A szerenkénti egyéni bajnokságban szintén jól szerepeltek versenyzőink. **Ladányi Andrea**, első helyen végzett gerendán és talajon, második lett lóugrásban és felemás korláton. **Csisztu Zsuzsa** második talajon és harmadik gerendán, **Chinora Ágnes** pedig gerendán második lett.

A versenysorozat a mesterfokú tornász-bajnoksággal zárult. Összetett bajnok **Ladányi Andrea**, második **Csisztu Zsuzsa** lett. A szerenkénti versenyben **Csisztu Zsuzsa** három első helyet szerzett: felemás korláton, talajon és gerendán, **Ladányi**

Andrea pedig két második helyet, talajon és felemás korláton.

Az eredmények magukért beszélnek, és a teljes elismerés hangján, felsőfokon lehet csak szólni az edzők szorgalmas, állhatatos, nagy szakmai tudással végzett munkájáról, amely ezeket a kiváló eredményeket hozta. Név szerint: **Osztie Gézát**, **Kramarics Istvánt**, **Fenyvesiné Fedor Ágnes**, **Kutas Józsefet**, **Ferkóné Fekete Erzsébetet** kell megemlítenünk, és gratulálunk mindazoknak, akik ebben a felsorolásban nem szerepelnek, de részesei az elért eredményeknek.

Meg kell említeni az szakosztály nemzetközi szereplését is, és elsősorban **Ladányi Andrea** eredményes versenyzését. Ebben az évben ő az egyetlen magyar tornász, aki a nemzetközi minősítést megszerezte. **Chinora Ágnes** az akrobatikus tornász-világ-bajnokságon a dinamikusan gyakorlattal vegyes párosban az igen előkelő ötödik helyen végzett.

A szakosztályban igen alapos felkészítőmunka folyik, a fiatalokkal, az utánpótlással gondosan és tervszerűen foglalkoznak, így azután érthető, hogy a legkisebbek is észrevéttetik magukat a versenyben. Ki kell emelni a 11 éves **Molnár Andrást**, aki az akrobatikus ugróbajnokságon korosztályban első lett, és a 10 éves **Farkas Zsuzsát**, aki a serdülők II. osztályú versenyén a lóugrás bajnoka lett.

Gratulálunk a szakosztály edzőinek, versenyzőinek.

H. G.

... és a Vekeri-tónál

Balázs „jobbkeze”. Valamennyi természetjáró- és túraverseny lelkes szervezője. Ő vállalja magára a versenyekhez szükséges irodalom és jegyzetek, eszközök beszerzését.

Józsi bácsit a kezdetről fagatam.

— 1957-ben választott meg

természetjárás szeretetét. Én igyekeztem ezt továbbadni először a kollégáim körében, akik közül egyre többen jöttek el velünk túrázni, később már jelentkeztek a családtagok is. Amit korábban hárman elkezdünk, most nyolcvan csináljuk, és hogy ezt elértük, az na-

1. Kiindulólhelyzet: zárt állás. 1-4. ütem: szökdelés karunkkal, 1. vállhoz, 2. magastartás, 3. vállhoz, 4. mélytartás.

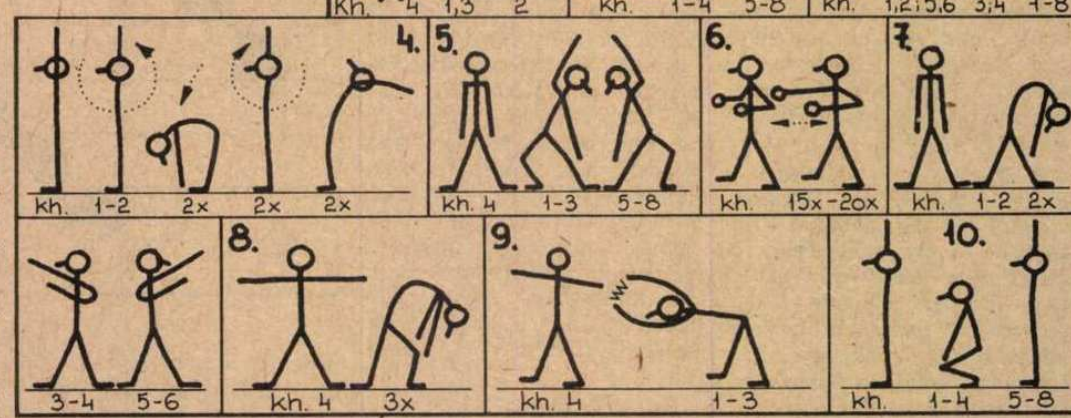
2. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz csipőre. 1-4. ütem: fejkörzés balra. 5-8. ütem: fejkörzés jobbra.

3. Kiindulólhelyzet: terpeszállás karok oldalt. 1-2. ütem: karlendítéssel taps a mell előtt kétszer. 3-4. ütem: oldalsó középtartásban karhúzás hátra kétszer. 5-6. ütem: ugyanaz mint az 1-2. ütem. 7-8. magastartásban karhúzás hátra kétszer.

4. Kiindulólhelyzet: zárt állás, karok magastartásban. 1-2. ütem: karkörzés előre kétszer. 3-4. ütem: törzshajlítás előre kétszer. 5-6. ütem: törzshajlítás és karkörzés hátra kétszer. 7-8. ütem: törzshajlítás hátra kétszer.

5. Kiindulólhelyzet: terpeszállás. 1-3. ütem: a jobb térd hajlításával és a jobb kar magastartásba lendítésével törzshajlítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

TORNA MUNKA KÖZBEN

6. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kezek ökölbe szorítva a mellnél. 15-20-szor, az ökölvívás egyenes ütéseinek utánzása bal és jobb kézzel felváltva.

7. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok oldalt. 1-2. ütem: törzshajlítás a bal lábhoz kétszer. 3-4. ütem: törzshajlítás fordítás jobbra kétszer, karok

jobb oldalt. 5-6. ütem: ellenkező oldalra.

8. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok oldalt. 1-3. ütem: bal térd hajlításával és bal boka érintésével térdugózás háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

9. Kiindulólhelyzet: terpeszállás karok oldalt. 1-3. ütem:

törzsdöntés és taps a fej felett háromszor. 4. kiindulólhelyzet.

10. Kiindulólhelyzet: zárt állás, karok magastartásban. 1-4. ütem: karlendítéssel és kilégzéssel ereszkedés guggolásba. 5-8. ütem: karemeléssel és belégzéssel emelkedés kiindulólhelyzetbe.

Hamar Gábor